

KRIK

Glasilo Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju, letnik XL, šolsko leto 2004/2005, številka 1

2

UVODNIK

DRAGI KRIKOVCI IN KRIKOVKE!

Tako zagnano smo pisali in intervjuvali, zbirali gradivo, da se nam je nabralo toooliko zanimivih èlankov, da nismo mogli èakati do junija. Zato je pred vami ta številka •e zdaj. Seveda pa vam obljubljamø še eno številko to leto.

Letos imamo izjemno veliko intervjujev. Lahko si izpopolnite znanje anglešèine s Patrickom Kimom, poletite z Robertom Kranjcem, “postanete zadeti” z Deso Muck, spoznate bivšega uèitelja naše šole Andreja Kavèièa ali pa se odpravite na led z Marcelom Rodmanom.

Lahko odrinete na izlet do Marindola, Pirana in Murske Sobote ali pa se odpravite tihotapit sol z Martinom Krpanom.

Biti najstnik ni lahko, biti najstnik je te•ko ... Popeljite se v svet pesnikov ... Oj, èebela, èebela brez dela ...

Ne smete izpustiti èrne kronike, v kateri je zelo veliko grozних nesreè, na primer smrt jogurta ali pa o•ivitev bolh sredi razreda. Odpravite se na uro nogometa v NK TRIGLAV in spoznajte Hiper Bolo. Pouèite se o zasvojenosti in naredite test, kako dobri ste v plonkanju – UÈITELJEM VSTOP PREPOVEDAN!

Za konec se veselo nasmejite, kajti smeh je pol zdravja.

Sedaj pa se udobno namestite v naslanjaèe in zaènite brati 1. številko Krika v tem šolskem letu.

Uredništvo

Kolofon

Uredniški odbor: Gašper Okršlar, Luka Miklavèiè, 8. a; Daša Zupan, Dina Turšič, 8. b; Tjaša Divjak, Katarina Fras, Miha Perhavec, Maja Jotič, Tamara Petrovič, Anka Pogaènik, 8. d; Nina Mikič, Maša Petaè, Rok Sušnik, Linda Stublla, Luka Murnik, Kristina Štern, Vesna Rogl, Aleksandra Kuhar, Nina Tanasiè, Aleš Hain, Jan Benedièiè, Eva Fras, 7. b; Nejc Vovk, Tilen Markun, 7. c; Maja Valjavec, 5. c; Nasja Starman, Nina Klemenèiè, Tina Sajovic, Damir Turšič, Monika Zabret, Lucija Pavlin, Karin Šega, Nina Stojkovič, Todorij, Nina Kristanc, Kaja Oek, 5. è.

Mentorici: Boena Bogataj in Nada Pajntar

Oblikovala: Tilen Markun in Primo Mekuè, 7. c

Risba na naslovnici: Simona Vodnik, 8. d

Natisnjeno v 200 izvodih

Cena: (z DDV) 100 sit

Internet: http://www.o-fp.kr.edus.si/krik/krik_1_0405.pdf

E-mail: krik@o-fp.kr.edus.si

UVODNIK

KRIKOVE NOVICE 5

-TEKMOVANJE IZ ANGLEŠČINE

-VINO - NARAVOSLOVNI DAN

KRIKOV INTERVJU 6

-PATRICK KIM

KRIK V KINU 34

-LEGENDA O JEZDECU KITOV

KAZALO

3

S KRIKOM NA POT 8

-TABOR V MARINDOLU

-TABOR V PIRANU

-TABOR V MURSKI SOBOTI

KULTURA 13

-INTERVJU Z BERTO GOLOB

-POEZIJA ... SE PREDSTAVI

-MARTIN KR PAN NA POTI DOMOV

RAČUNALNIŠTVO 17

-PIKANET FACA

PSIHOKRIKEC SVETUJE 18

HRÈEK BERE KRIK 19

-PASJA RAZSTAVA

MODA 20

ÈRNA KRONIKA 23

-PREGROZNO

-NADLEGOVANJE SMETNJAKA

ŠPORT 24

-ANDREJ KAVÈÈ

-MARCEL RODMAN

-ROBERT KRANJEC

-NOGOMETNI KLUB BRITOF

-IZLET NA KRVAVEC

-TEKMOVANJE V ODBOJKI

-LJUBITELJICA ŠPORTNIH DNI

KRIK V GLEDALIŠÈU 30

-INTERVJU Z DESO MUCK

-BLAZNO RESNO ZADETI

-ZASVOJENOST

-KEKEC

RAZVEDRILO 35

-TEST O PLONKANJU

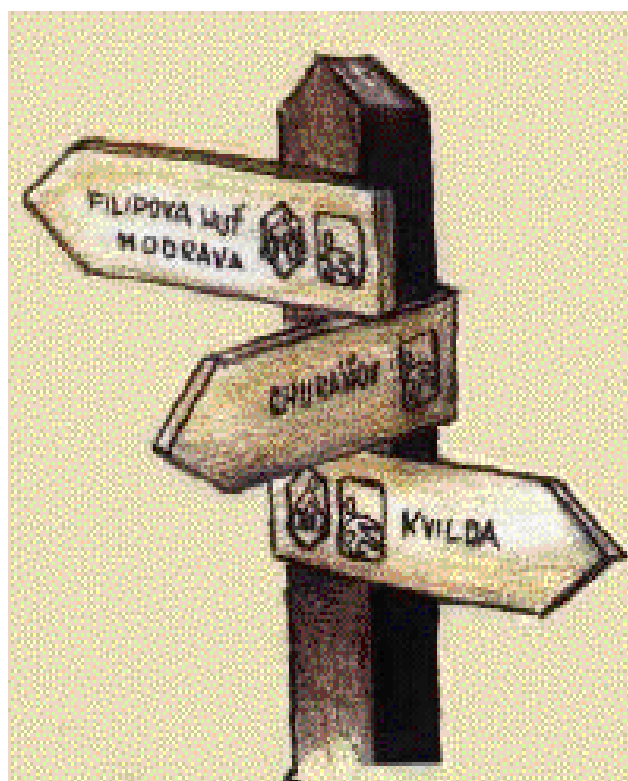
-KVIZ

-ALI VEŠ?

-ŠALE

-HOROSKOP

-KRI•ANKA Z GESLOM

4

RAZVEDRILO

KUPON

Geslo kviza: .....

Geslo kri•anke: .....

Ime in priimek: .....

Razred: .....

V nagradni kupon vpišite geslo kviza in geslo kri•anke in se udele•ite nagradnega •rebanja.

Kupone oddajte v uredništvo šolskega •asopisa Krik.

1. Nagrada : kapa s š•itnikom
2. Nagrada : CD z ljudsko glasbo
3. Nagrada : •lica za sladoled
4. Nagrada : kerami•na pun••ka z magnetom
5. Nagrada : obesek za klju••e
6. Nagrada : svin••nik z radirko
7. Nagrada : svin••nik

TEKMOVANJE IZ ANGLEŠÈINE "ROBINSON CRUSOE"

26. 11. 2004, uèilnica anglešèine na OŠ Franceta
Prešerna –

Tekmovanje se je zaèelo ob 13.00 in je trajalo eno uro.
Tekmovanja se je udele•ilo 15 uèencev 8. razredov
osemletke, ki so prebrali knjigo Robinson Crusoe v
anglešèini. Sedem najboljših se bo udele•ilo dr•avnega
tekmovanja.

Dina Turšič, 8. b

KRIKOVE NOVICE

5

VINO – NARAVOSLOVNI DAN

Èetrtek, 18. 11. 2004 – Naravoslovni dan je bil namenjen
uèencem 8. razredov osemletke. Program je bil razdeljen na
dva dela. Prvi dve uri smo poslušali razlago gospoda Baše,
si ogledali svoje podroèje in si zapisali pomembne stvari.
Na koncu prvega dela nam je policaj pokazal delo z
alkotestom.

Po malici smo samostojno izdelovali plakate, ki smo jih
kasneje tudi predstavili. Razdeljeni smo bili po skupinah:

- biologija,
- kemija,
- gospodinjstvo in
- zemljepis.

Uèiteljica za slovenšèino nas je na koncu ocenila in konèali
smo malo po 12. uri.

Dina Turšič, 8. b

Simona Vodnik, 8. g

6

KRIKOV INTERVJU

PATRICK KIM

Srečujete ga •e od začetka šolskega leta, največkrat pri pouku angleščine ali pri kakšni izvenšolski dejavnosti. Veliko vam je •e povedal o sebi. Zanimiv je bil tudi za novinarje Gorenjskega glasa in Kranjčanke. Pa da bi ga mi ne povabili pred naš mikrofoni?! Kakšni novinarji pa bi bili, če bi izpustili iz rok tako priložnost. Intervju v angleščini! Kakšen izziv! Če smo kaj narobe zapisali (kar zadeva pravopis in slovnico), bo pa Kim popravil, saj zato pa je prišel k nam, da bi nam pomagal pri učenju angleščine oz. ameriške. Vprašanja smo prispevali člani novinarskega kroga iz 5. e, 7. c, 8. d in 8. a razreda, nadvse pogumno in čisto brez treme pa je spraševala in intervju prepisala s tonskega posnetka Tamara Petrovič, 8. d
Torej, drage bralke in bralci: PATRICK KIM!

Could you introduce yourself? (name, surname, family, favourite country, drink, book, movie, sport, hobby)

Patrick: My name is Patrick Kim and I am from USA. I live in New Jersey. My father is an accountant and my mother is a doctor. I have an older sister; she is 27 years old. My favourite book is 100 years of Solitude by Garcia Marques, favourite movie is The Eternal Sunshine or The Spotless Mine. My favourite sport is lacrosse; it is an American game and is a mixture of hockey and basketball. My hobby is riding and snowboarding and my favourite drink is orange juice.

How did it happen that you decided to come to Slovenia?

Patrick: I was in Istanbul with a student group called AIESEC and I was choosing a country and I wanted to go somewhere warm but I talked to someone from Columbia and then he knew someone in Slovenia. So I chose Slovenia and it seems like a nice country.

Have you travelled a lot? Which countries have you been to?

Patrick: Yes, I travelled a lot. I have been in Costa Rica, Panama, Chile, Korea, Thailand, most of Europe, Jamaica. So once when you start travelling it is like drug; you just have to travel more and more.

What are the American schools like?

Patrick: American schools are different, depending in which part of the country you go. It could be a good school or it could be a bad school. My school is very competitive. University is different too. Here in Slovenia the government pays for your studies. In America you have to pay it yourself and it is very expensive. For my opinion Slovenian schools are more relaxed and every kid in the country has the same opportunity no matter what family he comes from.

What do you like or what do you dislike in our school?

Patrick: I really like how everyone wears slippers. We don't do that back home and I really think it's a good idea. I like the kids have more freedom and they can pick their own classes. What I don't like? I don't know; there is nothing I don't like in this school, it is a nice school.

Tell us your opinion about the pupils and the teachers.

Patrick: Everyone has been so nice to me, kids are great they always say HI to me no matter where they see me. I wish that I could stay here longer.

You help us with our English lessons. Will you become a teacher yourself?

Patrick: Maybe. I had finished university and I don't know what I want to do yet. I really like teaching here but teaching could be different back home than here. Really, I don't know yet.

Some of the kids are studying a play Forrest Gump under your guidance. They are enjoying it. Why did you choose this play?

Patrick: I didn't want to do something boring like Shakespeare and I thought that Forrest Gump is famous and I just picked it.

How do you like Kranj?

Patrick: I really like Kranj, it's close to Ljubljana and it's really beautiful. When I drive from Kokrica I see the mountains they are really great.

Are you homesick?

Patrick: Not really. In university I was used to go away for about 4-5 months without seeing my parents and then I go home for about one week and then go back, so I am accustomed to be away from home.

Are trees and flowers here the same as in America?

Patrick: Yes, they are similar. The only difference I noticed are the pine trees (larch - macesen) that change colour in autumn.

Have you been to the mountains or nearby hills like Šmarjetna gora or Jošt?

Patrick: I have been to Triglav and Boè. I also went to Kranjska Gora.

Have you lerned some Slovene words? If so, which?

Patrick: Yes, I learned some, such as:

-Dober tek.

-Hvala.

-Prosim.

-Adijo.

-Kako se reèe?

Do you have a pet?

Patrick: I have a hedgehog. In university my friend had one and then he left and gave it to me. It is a stupid pet; it sleeps all the day.

So this is the end of our conversation. We would like to thank you and wish you a Merry Christmas an a Happy New Year. We hope you will have a nice time in Prague with your family and your friends and we hope to see you soon.

Patrick: Thank you for having me, I really liked the questions.

KRIKOV INTERVJU

7

What is your message for our readers?

Patrick: You live in a great country and I think a lot of people doesn't know that. Your country is small but great, nice and very clean. FOLLOW YOUR DREAMS AND YOU CAN DO ANYTHING! SKY IS NOT THE LIMIT, THERE IS NO LIMIT TO WHAT YOU CAN DO!

Thank you very much for your answers and kind wishes. And now, if anybody would like to ask some more questions, go ahead. Patrick is all yours.

Where are your parents from?

Patrick: My parents are from South Korea and they moved to The States in the 70-ies. First they moved to California and then in America they got their higher education.

Do you often go to Korea?

Patrick: I have been to Korea 4-5 times, the last time was 2 years ago. I studied there for summer holidays. Most of my family are living there.

Would you like to say some Korean words?

Patrick: HANUNASEYA means hello to your parents or grandparents, but to your friends you say HANYA.

Which is your favourite foreign country?

Patrick: There is a lot of great countries there so I cannot really decide which one is the best.

What is your favourite Slovenian food?

Patrick: Definitely pršut.

And drink?

Patrick: Coffee, bier (Union or Laško).

Do you miss your family in this Christmas time?

Patrick: Yes, I do, but over the Christmas they will be in Prague, so I am going to see them soon. Three of my American friends are coming and my mother, father and sister. My friends will come with me to the school here.

ŠOLA V NARAVI: TABOR V MARINDOLU

Dnevnik

1. dan, sredo

Vstal sem ob šestih in zajtrkoval. Oèi me je nato odpeljal v šolo, kjer smo počakali na avtobus. Poslovnili smo se ob sedmih in pot v Marindol se je začela. V avtobusu smo imeli veliko zabavo. In •e je prišel prvi postanek. To je bil Krajinski park Lahinja. Tu nam je gospa Ana Klepec povedala nekaj stvari o tem kraju. Skozi park počasi teče reka Lahinja.

Reka poganja tudi štiri vodna kolesa in tako so večasih mleli •ito v moko.

Nekoè je bilo mlinov pet, zdaj pa so samo še štirje. Ajdovo moko smo lahko tudi kupili.

Tu smo si ogledali še vodno •ago, stare predmete, izkopane na polju (skodelice, •lice, originalni zlatnik kralja Matja•a), in cerkev. Na njej je odtis roke zidarja, ki se ni znal podpisati in se je znašel po svoje. Zraven je bilo majhno pokopališèe.

Nato smo šli peš v drugo vasico, kjer so nas postregli z ajdovo potico. Bila je odlièna. Šli smo tudi v staro hišo s èrno kuhinjo in s še eno sobo. Za konec pa še v trgovino z roènimi izdelki iz gline. Moram priznati, da je bilo veliko stvari zelo dragih.

Avtobus nam je prišel naproti in odpeljali smo se v Marindol. Tam smo spoznali dva tabornika, Tino in Miha (po taborniško Judi in Baltazarja) in se seznanili s pravili. Vsak dan naj bi imeli nekaj zborov. Pred obroki, pri dvigu in spustu zastave in o programih (jutranjih, popoldanskih in večernih).

Nato smo se nastanili v sobe in počakali na kosilo. Sledile so igre. Za večerni program smo imeli postavljanje pagode (taborniškega ognja), ki se ga postavi kot piramido. Po večerji nam je neka plesno-instrumentalna skupina predstavila belokranjske plesse. Pozabil sem povedati, da so tisti, ki so nagajali, bili èlani “klorbande”, skupine, ki je èistila kopalnice. Ta dan sem bil tudi sam njen èastni èlan. Po umivanju smo ostali spodaj in vsak si je izbral delo. Jaz sem prevzel èišèenje umivalnikov in tušev. Toda to še ni bilo vse. Obuli smo se in tekli po hribu na igrišèe, tam pa smo delali sklece. Meni in ostalim ni bilo to niè te•kega, skoraj bi rekel, da smo se zabavali. •e naslednji dan se je Miha odloèil, da “klorbanda” ne bo veè tako zabavna.

2. dan, èetrtek

Zjutraj smo vstali ob pol osmih in se s te•avo umili, oblekli in pripravili za jutranjo telovadbo. Sledil je jutranji zbor in zajtrk. Zelo sem bil preseneèen, ko so nam povedali, da gremo •e danes raftat. Èeprav je bil oblaèen dan, smo v nahrbtnike dali obleko za preobleè, brisaèo in odhitei v kombi. Ko smo prišli do Kolpe, smo si naredili rešilne jopièe in posebne hlaèe za v vodo. Èoln smo odnesli k vodi in poskakali vanj. •e pred prvimi brzicami smo nasedli (po

napaèni odloèitvi našega vodièa), zato smo èoln odpeljali na drugo stran in se popeljali po brzicah. Vsi smo bili razburjeni in si predstavljali, da smo na kretnicah (film–Divja reka) in sreèno obvozili skale. Prej si nobeden ni mislil, da bomo raftali po brzicah. Nekaj èasa je bila reka mirna, potem smo zaslišali šumenje vode. Vozili smo počasi, da je lahko naš vodnik videl, kje bi bilo najbolje peljati. Najprej smo se spustili po plošèati skali in nato prišli na brzice. Veslali smo tako, kot nam je bilo naroèeno in se izognili vsem skalam. Pred tretjimi brzicami smo se ustavili na produ in kdor je hotel, se je imel priliko kopati v mrzli Kolpi

8

S KRIKOM NA POT

Veèina nas je poskakala v vodo in zaplavala. Treba je bilo moèno plavati (vsaj na sredini reke), saj bi nas voda lahko odnesla na kar nevarne brzice. Spet smo poskakali v èoln in se spustili po zadnjih brzicah. Še nekaj zaveslajev in •e smo bili na koncu naše poti. Na vrsti so bile punce, ki pa smo jih “pošpricali”, da bi jih celo pot zeblo. Nesramno, ne? Punce pa, na njihovo •alost, niso imele niè brzic. Medtem smo se preoblekli v suho in se odpeljali v dom. Tam sta nam Miha in Tina predavala o taborništvu. Mi smo si vse pridno zapisovali, saj je bil zveèer kviz. Konèno je prišlo zasl•eno kosilo, ki smo ga pojedli z velikim tekom. Popoldanski program je obsegal izdelovanje pisanic, zato je prišla k nam v goste gospa Nada Cvitkoviè, ki nam jih je pomagala izdelati. O svojih pisanicah ne bom prav niè napisal. Ko se je gospa poslovila, smo imeli večerjo, nato pa ob tabornem ognju kviz. Fantje se lahko pohvalimo z zmago nad puncami. Nato smo spekli še preprost taborniški kruh. Bil je kar okusen. Èisto prekmalu je prišel èas za spanje. Danes nisem bil v “klorbandi”, drugim pa se menda ni kaj prida godilo.

3. dan, petek

Zjutraj smo imeli telovadbo, na kateri smo se zmenili, da zapojemo gospodu Marjanu Mohorièu vse najboljše za rojstni dan. Sledil je zbor, dvig zastave in zajtrk. Takoj po zajtrku je bil še en zbor za dopoldanski program. Nato smo imeli “lov na lisico”. Izgledal je takole: hodili smo po oznaèenih poteh in iskali pisma z vprašanji. Za konec smo morali poiskati še “lisico”- skriti zaklad. Našli smo jo hitro. Na koncu smo bili drugi (od štirih), saj smo zgrešili eno pismo. Nazaj smo se vrnili po isti poti. V domu nas je •e èakalo kosilo. Po kosilu je sledil poèitek, ki pa je trajal eno uro dalj kot prejšnji dan. Med poèitkom se nas je veèina igrala. Poèitek je kmalu minil in na vrsti je bila pot do Adlešìev. Tu smo si ogledali pridelavo lanu, pisanice in izdelke in lanu. Po prihodu v dom nas je èakala večerja, nato pa zabava – disko. Vsi smo bili navdušeni in se •e začeli pripravljati. Plesali smo do pol enajstih, nato pa smo se spravili v pi•ame in spat. Ko je “klorbanda” opravila svoje delo, so v šotorih in v sosednji sobi postali sošolci zelo •ivahni. Zato so jih uèitelji kaznovali in morali so teèi okoli šotorov v pi•amah.

4. dan, sobota

Na srečo danes nismo imeli telovadbe. Po zajtrku smo začeli pakirati. Do kosila smo imeli čas za igranje, potem pa smo se zagledali avtobus, ki nas je odpeljal proti domu. Na poti smo si ogledali še mitrej (skala, v katero je nekaj vklesano).

V spominu mi bo najbolj ostalo raftanje in disko, saj smo se res zelo zabavali. Mislim, da slabe stvari tukaj ni bilo, mali spodrsaljki ne štejejo. Za najfaco bi izbral Baltazarja, ker je bil zelo duhovit. To pa je tudi vse iz Marindola.

Kranj, 6.9.2004

Tilen Markun, 7.c

telesne vzgoje – Suzana Zadra•nik.

V naši skupini smo bili zelo dobri, polomili smo ga le pri mestnih vratih, ko smo pozabili prerisati desni grb; ko pa smo se spomnili, smo bili se na Tartinijevem trgu, ampak vseeno sva z sošolcem odšla nazaj in grb narisala. Sicer je bila kro•na pot, zato bi ga lahko narisali potem, ker smo se vračali po isti poti. No, ko smo le prišli do penziona Maksimiljan, kjer je bil začetek in hkrati tudi konec kro•ne poti, smo bili vsi utrujeni in premočeni.

Naslednji dan smo izvedeli, da smo na drugem mestu.

Vseeno smo bili zadovoljni.

S KRIKOM NA POT

9

DNEVNIK

TABOR V PIRANU

V četrtek, 30. septembra dopoldne smo se izpred šole odpeljali v Piran. Z nami so odšli tudi trije učitelji: naša razredničarka gospa učiteljica Bo•ena Bogataj, razrednik 5.b razreda gospod učitelj Silvan Baša in pa spremljevalka - gospa učiteljica Saša Janša.

Preden smo prispeli tja, smo si ogledali cerkev v Hrastovljah, v kateri je znana freska Mrtvaški ples, ki jo je naslikal Janez iz Kastva.

Nato smo si ogledali Tonino hišo v Sv. Petru, ki je znana po oljkarstvu. Tam smo videli mlin za mletje oljk, stiskalnico za stiskanje zmlate oljčne mase in peč s kotlom, v katerem so segrevali vodo.

Popoldan smo prispeli na avtobusno postajo v Piranu. Ko smo izstopili iz avtobusa, nas je na postaji čakal uslu•benec penziona Maksimiljan, v katerem smo stanovali štiri dni. S kombijem je odpeljal našo prtljago, mi smo pa se tja odpravili peš.

Takoj, ko smo prispeli, nas je na mizi čakalo kosilo. Zato smo prtljago odložili in pojedli kosilo.

Po kosilu smo se z barko odpeljali v Strunjan, kjer smo si ogledali soline. Ta ogled se mi je zdel zelo zanimiv.

Po ogledu smo šli na obalo. Najprej je moj sošolec padel v morje in je bil čisto premočen, nato pa je še meni priletela gugalnica v brado. K sreči je bilo vse v redu.

Zvečer smo se z barko vrnili v pristanišče. Po piranskih ozkih ulicah smo prišli do penziona Maksimiljan.

Imeli smo večerjo, potem pa predavanje svetovnega popotnika – gospoda Andreja Stermeckega. Zame je bil to nepozaben večer. Ko je bilo predavanja konec, pa smo šli le še spat, seveda.

Ko smo zjutraj vstali, smo pojedli zajtrk, sledilo pa je ocenjevanje sob. Z mojo najboljšo prijateljico Tino, s katero sva bili skupaj v sobi, sva dobili oceno deset. Bili sva zelo zadovoljni.

Dopoldan nas je domačin g. Ivan, ki nam je razložil tudi vse o solinah in solinarstvu, popeljal po Piranu.

Nato smo šli na pomol risat. Vsak je dobil eno podlogo in en risalni list. Teme risanja so bile: cerkev sv. Jurija, piranske hiše, pomol, svetilnik,...

Približno opoldan smo imeli kosilo. Ko smo se najedli, smo imeli orientacijski tek, ki ga je pripravila ga. učiteljica

Po orientacijskem teku – popoldan, smo odšli peš v Portoroč, kjer smo imeli možnost nakupovanja spominkov in u•ivanja ob lizanju neznanskih količin sladoleada. Zvečer smo se vrnili in imeli večerjo, potem pa smo si ogledali še film Èisto pravi gusar. Ko se je končal, smo šli spat.

Zjutraj, ko smo pojedli zajtrk, je bilo ocenjevanje sob, tokrat sva s Tino dobili oceno deset plus in bili sva še več kot zadovoljni.

Celo dopoldne smo pre•iveli na ogledu kaktusov. Zdeli so se mi zelo zanimivi, zato sem jih nekaj kupila.

Po zelo zanimivem ogledu smo na obali risali morje in jadrnice ali pa kaj drugega. Meni je ta od treh slik, ki smo jih narisali, še najbolj uspela.

Opoldne smo se z barko odpeljali nazaj v Piran. Imeli smo kosilo, nato pa smo se šli kopat na Rt Madona.

Voda je bila zelo mrzla, zato se nismo kopali predolgo. Ko smo se vsi posušili in preoblekli, smo dokončali risbe, ki smo jih risali na obali.

Po risanju – popoldne, smo šli v Pomorski muzej, kjer so bile stvari, ki so res vredne ogleda. Nato smo šli še v Akvarij, kjer smo narisali še zadnjo sliko.

Potem smo šli nekateri v trgovino, nekateri pa so šli dokončati risbe. Nato smo odšli v penzion Maksimiljan na večerjo.

Po večerji smo šli prepevat na pomol. Gospod učitelj Silvan Baša je imel s seboj kitaro, s katero nas je spremljal.

Zvečer, ob pol devetih, smo odšli nazaj v penzion

Maksimiljan, spat.

V nedeljo je bilo slabo vreme, saj je zunaj padal dež. S Tino sva vstali malo prej, da sva pospravili sobo. Ko sva končali, je bil dež zajtrk.

Po zajtrku je bil čas za pakiranje, midve pa sva v potovalko pospravili le čevlje, saj sva vse ostalo dež imeli v potovalkah.

Ko so vsi končali, smo imeli projektno delo v skupinah. Naša skupina je izdelala plakat o Piranu, ki nam je dobro uspel.

10 S KRIKOM NA POT

Potem smo imeli kosilo. Nato smo šli na ulico, ki je bila pokrita, da smo z barvnimi kredami dokončali risbe iz Akvarija.

Dokončali smo jih hitro, zato smo tudi kmalu prišli do penziona Maksimiljan.

Vsak je svojo potovalko odnesel ven, saj je bil dež čas za odhod domov.

Potovalke so nam peljali, mi pa smo peš odšli do avtobusne postaje. Kmalu je pripeljal kombi, za njim pa še avtobus, zato smo prtljago le preločili in se odpeljali domov.

Mislim, da smo se imeli na tem taboru super. Imeli smo dovolj prostega časa, ki sva ga s Tino dobro izrabili, saj sva pisali dnevnik, se pogovarjali in poslušali glasbo.

V spominu mi bo ostalo predavanje g. Stermeckega, ker nas je na tako zabaven način veliko naučil. Všeč mi ni bil le tisti udarec gugalnice v mojo brado, ker je bil hudo boleč.

Naj faca na taboru je bil g. Stermecki, naj dogodek pa njegovo predavanje.

Nina Klemenčič, 5.è

TABOR V MURSKI SOBOTI

Murska Sobota, 20. 9. 2004

Dragi dnevnik!

Èe odštejem, da sem vstala sredi noèi, je bil dan kar v redu. Morda malo prenabit z dogodki in ogledi, kot so mlin na Muri, cerkev... hm, ja, Pleènikova, in Filovci - glina (kot da

S KRIKOM NA POT

11

kdo potrebuje vse to!). Uèitelji sploh ne vedo, da nas Pleènik, Babiè in podobno ne zanima.

V Domu pa se mi zdi vse precej starinsko. Pohišstvo razpada. Omare, ki so v sobah, bi lahko prodajali na boljšem trgu. Zgodovina naše sobe je napisana kar na steni (na primer: Julija, Matej, Karmen, Uroš, Petišovci - zakon)

Dogodki, ki so sledili, so postajali vse bolj dolgoèasni. Najprej smo si ogledali (to ne velja za vse, nekateri smo namreè skoraj spali ali pa se smejali tej visoki umetnosti, ki je naš IQ ne razume) - prekmurske narodne plese.

Po večerji smo po zamisli gospoda Jurija Marussiga imeli improvizacijsko gledališèe. V katerem smo izgubili vso veljavo in ponos, ki smo si ga do tedaj trdno gradili pri sošolcih.

Potem je sledil še t.i. disco. Ne vem, kakšen si disko predstavljaš ti, toda jaz si ga definitivno kot prostor, v katerem doni glasba in ljudje plešejo. Pri nas je bilo drugaèe. Bilo je, kot da bi bili fantje in punce vsak v svoji kasti.

Zaèuda smo se zveèer ob desetih kar sami podali v postelje. Uèitelji naj kar šparajo z moèmi. Še jim bodo prišle prav.

Tjaša

Murska Sobota, 21. 9. 2004

Dragi dnevnik!

To je višek! Ljudje nimajo za odejo (debelina 0,5 cm).

Zjutraj sem se zbudila popolnoma premraena. Mraz me je tako hudo stresal po telesu, da nisem pomislila niti na to, kako sem zaspana.

Po zajtrku je k nam prišla mojstrica v izdelovanju izdelkov iz slame. Po zaèetnem nakladanju je sledil praktièni del, pri katerem jaz nisem bila posebej spretna. Mišljeno je bilo, da bi vsak zaèel in naredil vsaj en izdelek. Pri meni je veljalo le prvo. Zaèela sem približno deset izdelkov, dokonèala pa, verjemi ali ne, nobenega. In to jaz, ki se štejem za boljšo uèenko! Ko so vsi, razen mene, imeli dokonèane izdelke, smo šli v Mursko Soboto. Ogledali smo si protestatsko cerkev. Bilo je proti mojim prièakovanjem. ùpnik je bil res cool. Z nami se je pogovarjal kot s starimi znanci.

Seveda pa je vsega dobrega enkrat konec, še posebej v šoli (èetudi se ji reèe tabor). Sledilo je namreè terensko delo. Preden si dobil nekoga, ki si ga lahko anketiral, si približno desetkrat prehodil park po dolgem in poèez. Saj ne vem, so ljudje res tako zaprti? To velja menda samo za nas Gorenjce. Ne vidijo naše stiske? Ubogi šolarèki se klatimo po parku sredi sonènega dopoldneva, ko bi lahko gledali TV ali surfali po netu. Nam ne morejo prizanesti? Ne, obojujejo to, da se nam za hrbti posmehujejo.

Pa sem vendarle preivela. Ko sva z mojo sotrpinko našli anketiranca, problem še ni bil rešen. Treba ga je bilo še razumeti. Vse bolj sem preprièana, da ima prekmuršèina nekaj zveze s kitajšèino.

Po kosilu smo se z avtobusom odpeljali v Terme 3000. Nad toplicami na splošno nisem posebej navdušena. Moram pa priznati, da so mi bili tobogani všeè, pa tudi v nafti se ne kopaš vsak dan.

Zveèer smo vsi utrujeni sedli v predavalnico in zehajoè èakali astronome. Ti so nas takoj oèarali z dejstvom, da zvezd ne bomo gledali (ker je bilo oblaèno), temveè bomo imeli samo teorijo. Super! Na to smo èakali vsi. Spat smo šli ob desetih. Malo bolj smo ropotali, pa vendar zaspali.

Tjaša

Murka Sobota, 22. 9. 2004

Dragi dnevnik!

Danes zjutraj sem se spet zbudila kot ledena kocka. Sicer po lastni krivdi, ker se zvečer nisem dovolj napravila (kot da se je potrebno posebej opremit!)

Po zajtrku smo pospravili sobe. Sledilo je izdelovanje plakatov. Naša skupina je izdelala plakat, na katerega smo napisali dve pesmi o Muri (ena je delo mojih rok, ups, mo•ganov!).

Ampak učiteljci ne bi bili učiteljci, če nas ne bi po kosilu gnali nekaj milj daleč v Rakičan! Tam smo si lahko privoščili sladoled. Izbrala sem si varianto kepice. A brez lupe jih skoraj ne bi videla! Pa vsi pravijo, da smo Gorenjci škrt!

Tako. Minilo je. Ob štirih nas je avtobus odpeljal domov. In zdaj sem spet tu, v svoji sobi in lastni postelji. Lahko noč.

Tjaša

12 KRIKOM NA POT

PREKMURJE

Gole ravnice, prelite z Muro,
tu in tam posejane vasi.
Se je èas tu ustavil?
Ljudje se starajo,
le Mura ne teh ravninah
•ubori kot pred leti.
Poskoèno, veselo - do veènosti.

Tjaša Divjak, 8. d

MURA

Mura šumi,
šumi o pravljici
prekmurskih ravníc.
Mura igriva šumi.
Ob njej se stari
mlin vrti.

Beli mlinar
melje v mlinu
dneve in noèi.
Dneve in noèi
poje pesem
mlinsko kolo
in Mura šumi.

Ptiè sem
in letim èez tihe ravnice
prek Mure
èez jesensko zlate gorice.
Je tišina, je veter
med koruznimi stor•i.
Je pesem med trsjem
in so meglíce med brazdami
na skrivnostnem polju.
Ptiè sem in slišim cimbale.
Mura pa šumi, šumi...

Pesem so s sodelovanjem g. Jurija Marussiga ustvarile
uèenke Tjaša, Nuša in Simona iz 8. d

ŠTORKLJA

Domen Krè, 5.a

Ponosen sem, da imam za sosedo znano osebo. Ni vsakomur dano, da osebno pozna pisateljico. Poleg tega, da piše knjige in pesmi, nas uči tudi verouk. Nima dosti prostega časa, saj je take vrste človek, da ni nikoli brez dela. Pogovarjal sem se z go. Berto Golob.

INTERVJU Z BERTO GOLOB

KULTURA

13

1. KATERA VAŠA KNJIGA VAM JE NAJBOLJ VŠEČ?

Takrat, ko knjiga izide, mi je najbolj všeč tista. Čez čas pa pomislim še na druge knjige in ugotovim, da so mi vse enako pri srcu.

2. KATERA JE VAŠA PRVA KNJIGA?

Prva knjiga je iz leta 1976 in govori o nekaterih mojih učencih, a je danes ni nikjer več mogoče dobiti.

3. KDO VAS JE NAVDUŠIL ZA PISANJE?

Nobeden me ni navdušil, zmeraj pa sem rada brala in poslušala pripovedovanja pametnih starejših ljudi.

4. KDAJ STE SE ODLOČILI, DA BOSTE PISALI KNJIGE?

Nisem se posebej za to odločila, to je prišlo samo od sebe.

5. KOLIKO KNJIG STE NAPISALI?

Debelejših in tanjših okoli 40.

6. ALI PIŠETE TUDI PO NAROČILU?

Navadno se to ne počne, vendar napišem tudi kaj na željo kakega urednika. Prav zdaj pišem besedila za televizijske oddaje IZ POPOTNE TORBE.

7. ALI SO VAŠE ZGODBE POVEZANE Z RESNIČNIM IVLJENJEM? KATERE?

Večinoma so. Najbolj Drobne zgodbe, Šolske razglednice, Zrna iz dedove modrosti pa tudi nekatere druge.

8. SO BILE KDAJ PREDVAJANE V GLEDALIŠČU?

Dramskih prizorov ne pišem prav pogosto, so pa zbrani v knjigici PRINAS JE VESELO in so bili tu in tam tudi uprizorjeni.

9. KAJ POČNETE V PROSTEM ČASU?

Ne vem, ali imam kaj prostega časa. Sem take vrste človek, da nisem nikoli brez dela. Seveda se delo od dela razlikuje, zato se lahko pri kakem opravilu tudi spočijem.

Za pisanje porabim najmanj časa. Vse drugo gre za razne opravke, za predavanja in podobne reči.

10. NAŠTEJTE, S ČEM STE SE VSE UKVARJALI V VAŠEM IVLJENJU. NA KATERIH PODROČJIH STE DELOVALI?

Poučevala sem, bila sem zaposlena v knjigarnici, bila sem tudi na TVS in kot pedagoška svetovalka na zavodu za šolstvo.

11. KAJ STE NAJRAJE POČELI? ZAKAJ?

Poučevala sem rada pa tudi vse drugo delo sem opravljala brez težav.

12. KOLIKO ČASA STE ČE UPOKOJENI?

Upokojena sem od leta 1989.

13. KAJ DELATE ZDAJ, KO STE UPOKOJENI, PA PREJ NISTE MOGLI, KER NISTE IMELI ČASA?

Več berem in več pišem.

14. KAJ BI ČELELI V IVLJENJU SPREMENITI, ČE BI IMELI PRILOŽNOST ŠE ENKRAT IVETI?

Nič.

15. V ČEM JE MLADINA DANES BOLJŠA/SLABŠA OD MLADINE IZ VAŠIH ČASOV?

Današnji mladi ljudje so bolj odkritosrčni, nekateri pa so manj olikani.

16. KOLIKO SE SPOZNATE NA RAČUNALNIK? ALI IMATE MOBILNI TELEFON?

Toliko, da lahko nanj pišem.

Mobilnega telefona nimam, ker ga nujno še ne rabim, vem pa, da je koristen.

17. ALI IMATE KAKŠNO DOMAČO IVALO?

Ne več, odkar je nekam v neznanu izginil prijazen mucek Lumpi. O njem sem napisala kar nekaj črtic.

18. KATERI PISATELJ/PISATELJICA VAM JE NAJBOLJ VŠEČ (TUJI/DOMAČI)?

Težko rečem, ker ni lahko in tudi ni pošteno reči eno samo ime, saj je odličnih knjig in odličnih piscev zelo veliko. Z izrednim veseljem pa sem pred kratkim prebrala knjigo, napisano v pristnem prekmurskem narečju in ima naslov Za naprstnik vedrine.

Luka Murnik, 7. b

Poezija ... se predstavi

Meta se predstavi

Sem Kranjčanka Meta,
ki ne pleše baleta,
na Prešernovo šolo hodim,
se z marsičim rada zamotim.

Za slikarstvo nisem kot impresionist,
v •ivljenju pa sem optimist.
Ljubim telefone,
najrajši imam •ele bonbone.

Rada rolam, plavam, kolesarim,
najraje se na smučè spravim,
èe ostaja èas mi, rada grem v kino,
vèasih tudi v trgovino.

Zanima me geografija,
ki blizu ji je astronomija.
Sicer pa v šoli ni hudo,
ko bi vsaj naprej tako mi šlo!

Meta Grilec, 8. e

Nastja se predstavi

Moje ime glasi se Nastja
in doma iz Kranja sem.
•ivim v bloku s sedmimi nadstropji
in ker smo zadnji se vselili,
ravno tega smo dobili.
Blok pa seveda brez dvigala,
toda zame prehoditi to
postala je •e mala šala.

Na •alost je tu še en problem:
èe skaèemo in ropotamo,
s tem mir sosedu res ne damo.
A lahko smo sreèni,
da smo najvišje,
ker nad nami pravo je zatišje.

Nastja Jenšterle, 8. e

Eva se predstavi

Na prav tak sonèen dan,
kot se rodil je danes,
prišla sem jaz na svet.

V najlepšem mesecu v letu
dobila svoje sem ime,
ki izbral ga je moj oèi.

14 KULTURA

V trinajstih letih so lasje
mi zrasli do ramen.
In kar nekaj hlaè
mi •e prekratkih je.

Zadnje èase preveè
gledam se v ogledalo,
tako vsaj pravijo domaèi.
Meni pa se zdi, kot da
vsak dan drug obraz
se v ogledalu mi smeji.

Vesela sem, èe brat
mi ne nagaja,
da v miru
v svoji sobi •dim
in premišljujem
vse mogoèe ...

Eva Benedièè, 8. e

Klavdija se predstavi

Ko deklica sem se rodila,
sem ime takoj dobila.

•e trinajst let prebivam v naselju,
ki se Mlaka imenuje,
kjer ptice pojejo cvetoèemu rastlinju.

Z balkona se vidi najveèja gora ali hrib,
ob kateri poka•em svoje zadovoljstvo in navdih.
Ob šumenju vetrov in dreves,
se mi ka•e •ivljenje do svetlih nebes.

S prijatelji se vedno skupaj zabavam
in tako veselo v •ivljenje tavamo.
Ker bivamo na Mlaki,
nam sreèa vedno stoji ob strani.

Klavdija Beton, 8. e

Biti najstnik

Biti najstnik ni lahko,
biti najstnik je teko.

To v ivljenju so elezna leta,
ko ljubezen z nami pometa.

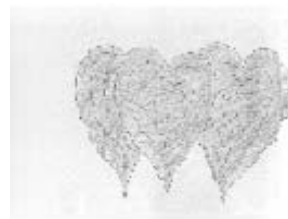
A kaj, ko vedno je bilo tako.
Le da moda se je spremenila
in ljudem ne manjka stila,

Trije srèki

Mi smo trije srèki, tralala,
skupaj se igramo, hopsasa.

Skupaj plešemo,
se zabavamo,
po šoli skaèemo.

Imamo slovenščino, matematiko,
naravo, to mi e vse znamo.

KULTURA

15

kajti zunanost je trend
21. stoletja.

Teave pa so,
ko je konec poletja,
kajti ko te zeblo bo,
v sebi boš suenj poletja.

To je dejstvo:
najstniška moda ljubi poletje,
velika napaka,
poletja so tudi hladna,
pa adijo moda tazadnja.

Krištof Knap, 8. e

Sladoled

Sladoled stane deset,
le eden pet.

Kupil ga je star
moieèek,
star moieèek bradavièek.

Èebela

Oj èebela, èebela brez dela,
prinesi mi meda
za bolnega soseda.

Kaj bo sosed z medom?
Saj ni veè bolan!
Raje ga bom dala sosedi,
soseda ga bo polizala,
prišel bo medo,
polizal bo sosedo.

Ko pridemo domov,
gremo na lov,
hov-hov, hov-hov, hov-hov.

Zveèer zaspani smo,
v posteljo se spravimo
ter v sen zazibamo.
Saj jutri nov je dan,
ki poln je sanj.

Maja Valjavec, 5. c

LETNI ÈASI

Jesen odhaja,
zima prihaja,
hrib pokrit je s snegom.

Ko prišla je k nam v vas
in polepšala nam èas,
obrazi zaareli so,
sneaka naredili smo.

Radi se mi kepamo,
zraven pa se smuèamo,
pomlad malo pogrešamo,
vseeno pa veseli smo.

Nika Stojkoviæ Todorjae, 5. è

MARTIN KRPAN NA POTI DOMOV

“Sreèno hodi,” pravi cesar. Krpan mu odgovori: “Tudi vam vse najboljše in sreèno pa na svidenje.”

Ko Krpan •e stoji pri vratih, reèe cesarju: “Oh, še nekaj sem pozabil. Ali gre lahko ta vaš ministrat z mano? Vsaj da vidi, kako izgleda na kmetih in da bo videl, kako je biti kmeèki norec.”

“Ja, ampak kdo ga bo pa nadomestil? Veš, mi imamo samo enega ministra in še tega zelo pogrešamo, kadar ga ni,” je cesar povedal Krpanu. Minister Gregor je bil ves èas tiho,

Naslednji dan sta se Martin in Gregor, kakor ga je klical Krpan, odpravila na pot proti Trstu. Martin je ministru rekel: “Danes boš videl, kako izgleda preva•anje angleške soli. Videl boš tudi, kdo me vedno pri tem opravi lu preganja in kdo ima zadnjo besedo.”

Tako sta Krpan in minister šla po sol. Na poti nazaj sta sreèala birièe in Gregorjev naèrt se je zaèel izpolnjevati. Krpan je veselo pokazal dokument. Birièi so se mu na ves glas zaèeli smejati. Govorili so: “In ti to nam poka•eš?!” Medtem je cesar •e opazil, da manjka peèat in takoj je pomislil na ministra Gregorja. Poslal je majhno vojsko, ki pa

16 KULTURA

toda sedaj, ko je cesar povedal Krpanu, da nimajo drugega ministra, se je oglasil.

“Tako je. Kdo bo pa urejal dr•avne zadeve? Zame ni nadomestila. Kdo bo izdajal nova dovoljenja za preva•anje angleške soli?” je pametoval minister Gregor, ker je mislil, da bo pri Krpanu kaj dosegel.

Pa mu je Krpan, ki ni in ni ni mogel pozabiti ministrovih besed o dvornem norcu, odgovoril: “Prav gotovo je, da vas pokojni norec zagotovo ne bo mogel nadomestiti!”

Minister Gregor pa mu je ostro odvrnil: “Dr•i jezik za zob...!”

“Minister Gregor, ti pojdi s Krpanom, Martin, ti pa glej, da se boš dr•al, kar ti povem: ministru poka•i svojo kmetijo in pot od Dunaja do Sv.Trojice. Si razumel?”

“Seveda, to bom naredil z veseljem,” veselo odgovori Krpan.

In tako sta Martin Krpan in minister Gregor odjahala proti Sv.Trojici. Minister Gregor na celi poti ni rekel niè, samo vsake toliko èasa je vprašal: “Ali bova kmalu prispela?” Krpan mu je vedno odgovoril: “Potrpi še malo, saj ni veè daleè.”

Minister Gregor pa, ki je bil zelo zloben, je Krpanu vzel iz •epa dovoljenje za preva•anje soli in ga vrgel na tla. Ko sta prispela na Sv.Trojico, je Krpan razkazal ministru svojo koèò, pokazal mu je tudi celotno Sv.Trojico. A minister ni bil èisto niè navdušen, lahko bi rekli, da ga Krpanova Trojica sploh ni zanimala, kajti pripravljaj je nekaj hujšega, nekaj veliko bolj zlobnega.

Zveèer, ko sta šla minister in Krpan v posteljo in je Krpan •e sladko spal, je minister vstal, sedel za mizo, vzel list papirja in pero. Na ta list je napisal:

MARTINU KRPANU
JE STROGO PREPOVEDANO
PREVA•ANJE ANGLEŠKE SOLI.
KDORKOLI GA PRI TEM ZALOTI,
NAJ GA USMRTI!

In ker je bil minister Gregor bolj zloben, kot ste mislili, je z dunajskega dvora ukradel kraljevi peèat in ga odtisnil na ta list.

je prišla ravno v èasu, ko so birièi spravili Krpana na tla. Glavni izmed cesarjeve vojske je zavpil: “Stojte, prijeli ste napaènega! Minister Gregor, razrešujem te tvoje slu•be! Vklenite ga in v jeèò z njim! Krpan, oprostite nam, šele zdaj smo ugotovili, da je minister ukradel kraljevi peèat. Tu imaš novo dovoljenje, starega pa smo našli unièenega na cesti. Pojdi in •ivi v miru.”

Krpan mu odgovori: “Hvala vam. Pa cesarja pozdravite. Sreèno!”

In tako so ministra Gregorja dosmrtno spravili v jeèò. Martin Krpan pa je •ivel sreèno do konca svojega •ivljenja na tem svetu.

Luka Murnik, 7. b

SVET RAČUNALNIŠTVA

PIKA NA I
PIKANET FACA

RAČUNALNIŠTVO

17

Škatla, ki bo navdušila vsakogar.

Zgornja stran ohišja skriva pod pokrovom dva USB 2.0, FIRE WIRE IN AVDIO PRIKLOPE, ki so tako lažje pristopni, saj je ohišje zelo veliko in ga boste morali postaviti na tla.

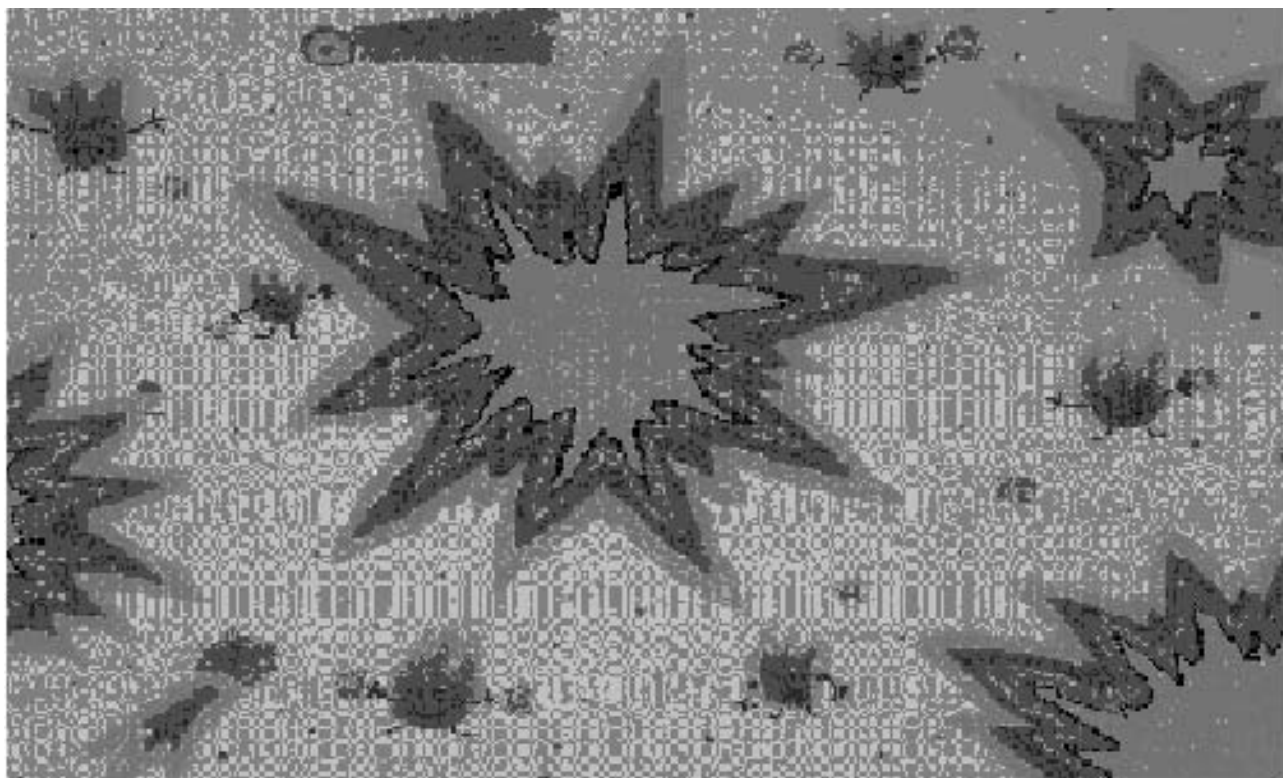
Spredaj imate tudi vrata, ki jih je mogoče zakleniti; za njimi se nahaja prostor za štiri 5,25 palčne enote. Ob 5,25 palčni enoti kraljuje čitalac spominskih kartic, ki podpira vse tipe. Škoda le, da je povezava čitalca z osnovno ploščo počasna.

OSNOVNA PLOŠČA:

P5GD2 Deluxe s precej dodatki.

PCI-EXPRESS VODILO JE NAMENJENO NOVI GENERACIJI GRAFIČNIH KARTIC, VGRAJEN JE TUDI WLAN ETHERNET MODUL. KLASIČNA ETHERNET PALAHKO TIKTAKA KARZ GIGABAJTNO HITROSTJO. PROCESOR TIKTAKAS FREKVENCO 3.2 GHZ. V POMOČ MU JE 1GB DELOVNEGA POMNILNIKA, PODATKI PA SE SHRANJUJEJO NA 250 GB TRDI DISK.

Luka Murnik, 7. b

Tjaša Petek, 8.a

PSIHOKRIKEC SVETUJE

Ne maram nobene zelenjave, pa čeprav me vedno silijo, naj jo jem. Od zelenja maram samo smrekove iglice. Ko sem pospravil božično drevesce, sem šele ugotovil, da je bilo umetno. Po nesreči sem zraven pojedel še vse lučke.

Smreko•er

18 PSIHOKRIKEC

- Če ti je smrečica, kljub temu da je umetna, teknila, ne bo nič hudega. Iglice pospešujejo prebavo.

Zdravnik

- Takoj izklopi elektriko, da ne boš imel električnih krčev.

Elektrikar

- Groza! Škoda lučk. Zapomni si, kje v drevesju so se zagzdile, da jih boš drugo leto lahko vzel ven!

Gorenc

- Prima!! Samo elektriko vklopiš, pa •e postaneš telebajsek, saj se ti zasveti trebuh!

Dipsi

Damir Turšič

PASJA RAZSTAVA

Oh joj, oh joj, sem si mislila. John, pa zakaj odpiráš •aluzije! Èe si se •e zbudil, še ne pomeni, da moraš zbuditi tudi mene. Mislila sem si, da se vsaj v soboto lahko naspim. No saj, èe sem •e psièka Cool Baybe, še ne pomeni, da me moraš tako zgodaj zjutraj zbujati in to ravno na tako dober dan.

Oh, tako bi še zaspala, ampak nenadoma zaslišim, da me John klièe: “Cool Baybe, Cool Baybe, bla, bla, bla.” Oh, tako mi kruli po •elodèku, da še do Johna ne morem priti, pa samo v kuhinji je in pripravlja èudovito ter slastno

HRÈEK BERE KRIK

19

pojedino zame. Fuj, zakaj moram biti ravno pasme mops. To je stvar, ki jo pri sebi najbolj sovra•im.

Ko sem prišla v kuhinjo, Johna ni bilo. No, vsaj nekaj, kar je popolno za Cool Baybe. In, ko se ozrem na moj del pojedine ... O njami ... Kaj? Ribe? O fuj! John, mi nisi mogel pripraviti mesnega narezka?

Nenadoma pride John iz kopalnice in mi reèe: “Cool Baybe, daj no, pojej, kajti danes je tvoj veliki dan. Imaš namreè pasjo razstavo. Kaj? Še tega se je manjkalo, poleg tega pa sem še utrujena in zelo laèna. In ko sem •e pri lakoti, mmmmmmm, voham pišèanèje meso z divjaèino in sirom ter makarone s sirom in gola• ...

“Cool Baybe, si morda laèna, kajti kolikor vem, hodiš rada na pasje razstave”, mi je rekel John.

“Vsaj nekaj pametnega si si izmislil glede lakote, èe pa si •e pri razstavi, to se tièe mene! Ja, prav rada imam razstave!” Kaj, John, pripravil si mi pojedino? Fino, torej tokrat si res moj Johnny Bonboni. No, sedaj pa to, kar najbolj sovra•im - pasja razstava. Hm, najprej, kaj obleèi? Hm ... Za Cool Baybe bi se spodobilo mini krilo s špièaki in vroèo majèko. Ja, kajti osvojila si bom super mopsa. Cool Baybe je zelo prebrisana in zvita.

Nato me je John kot svojo lutko odvedel do avta. Ampak to je poni•anje zame, kajti v avtu bi morala sedeti spredaj na prvem sede•u in ne samo v prtlja•niku. Ko sva z Johnom prispela, so seveda najprej tekmovali neumni zlati prinašalec, pudelj, škotski ovèar, kraški ovèar in dalmatinec. O, kakšna dva lepotca sta to! Kako rada bi osvojila enega od njiju. Ampak, kdo se bo ozrl za nesreèno mopsico.

“Let’s go, Cool Baybe”, reèe Dalmatinec.

“Kako, kako? Jaz sem Cool Baybe”.

“Ha ha, pa ne ti, jaz išèem boljše dekline dalmatinskega porekla.”

Oh, kako sem se osmešila! Kaj? Ali se je John rajši odloèil za sosedovega Èarlija, kot pa zame? Saj to ni res! John, koliko je ura in kdaj bova odšla od tod, tukaj je tak direndaj. In vse tekmièe in psi se mi posmehujejo. O, kakšna sramota je to zame, za slavno Cool Baybe. In sedaj sledi zmagovalc ali zmagovalka in nato konec! Ura pa je tudi •e sedem - It’s the best! Ampak Cool Baybe, zresni se •e in daj vse od sebe, kajti tudi jaz znam lepo zapeti in zaplesati. In res, zapela in zaplesala sem, kolikor lepo se je dalo.

Sedaj je èas, da razglasijo zmagovalca, in sicer zmagala je

Cool Baybe.

“Kaj? Ali prav slišim? Moja psièka? To je res neverjetno! Ponosen sem nate, Cool Baybe”.

“Poèašèena sem – sedaj pa •e pojdiva, John.”

Z Johnom sva odšla domov. Ko sva prispela, sem še enkrat prebrala diplomo, se najedla in odšla spat.

Èao, od vas se poslavlja Cool Baby.

In to je bil moj najsreènejši dan v •ivljenju. Kajti po enem tednu sta me zasnila dalmatinec in nemški špic, ampak

sem oba zavrnila in se raje odloèila za mojega lepega Johnnija Bombonija, ki mi je vedno stal ob strani in upam, da mi tudi vedno bo. Sedaj pa res èao – od vas se poslavlja Cool Baybe.

Aleksandra Kuhar, 7. b

PRI URI MATEMATIKE

“Krikec, pomisli. Èe ti dam danes dva zajca in jutri tri, koliko jih boš še imel?”

“Šest.”

“Narobe! Imel boš pet zajcev!”

“NE! Šest! Enega •e imam.”

“Halo, policija ... Na pomoè, hitro! Pravkar je skozi okno v sobo skoèila maèka ...”

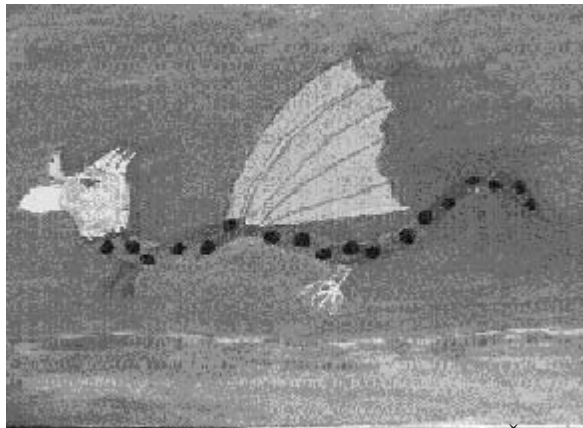
“Zaradi maèke klièete policijo? Niste se predstavili! Kdo ste pravzaprav?” se jezi policist.

“Jaz sem papiga gospe Brecljeve, ki pa je nekam odšla. Na pomoè ...”

“Krikec, si ti nauèil papigo kleti?”

“Ne, to pa •e ne! Nauèil sem jo, katerih besed se ne sme uporabljati!”

Pravi èrv svoji izbranki: Èe se ne boš poroèila z mano, se bom vrgel pod kuro!”

Ajda Šulc, 5. b

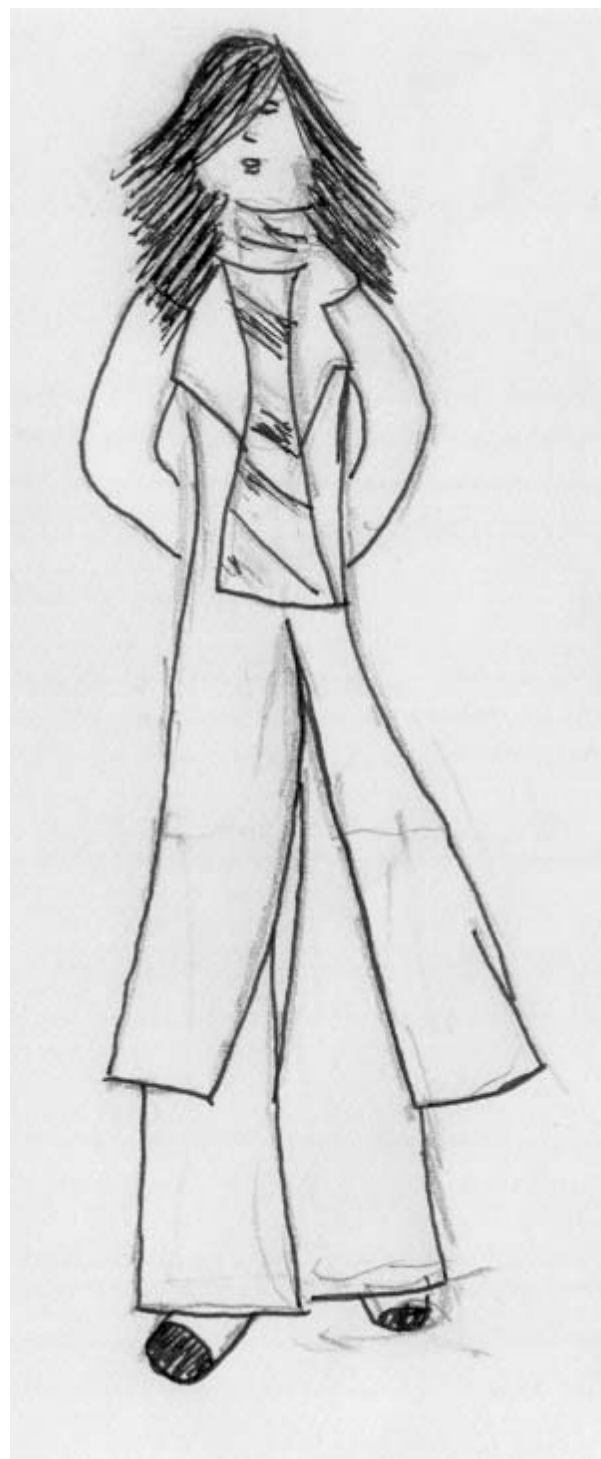
•IVJO!

Upam, da so vam moje obleke všeè. Letošnjo pomlad so moderni materiali, kot so jeans, ki je sicer naš stari znanec, •amet, bomba• in volna. Oblecite se v •ivahne barve, modne so tudi èrte in nekateri drugi vzorci. Oblecite se èimbolj udobno, saj smo v oblaèilih ves èas.

20 MODA

Maša Petaè, 7. b

(PRE)GROZNO

(Tega ne berite, medtem ko jeste.)

Zgodilo se je 19. 11. 2004 med malico v učilnici angleščine. Začelo se je, ko je J. prevrnil jogurt po tleh (najbr• nalašè?). Seveda packarije ni hotel pobrisati! Uboga K., ki mora sedeti zraven njega, je izgubila tek in skoraj padla v nezavest! Pomoči reševalcev k sreči ni bilo treba. J. je kasneje vseeno umazal nekaj brisačk in jih vrgel v R. Začelo se je obmetavanje! Brisačke so kar frèale po zraku!

NADLEGOVANJE SMETNJAKA

V ponedeljek, 25. 11. 2004, so se pri trgovini Špajza zbrali 4 člani neznanega razreda, in sicer L.M., R.S., J.B. in A.H. L.M. je s tal pobral palico in z njo začel tolči po smetnjaku. Medtem je šel R.S. v trgovino.

V naslednjih nekaj sekundah je smetnjak padel na tla. Prodajalka je R.S. vprašala, kaj se dogaja. R.S. je odgovoril, da ne ve. Prodajalka je šla ven pogledat. Ko je opazila smetnjak, jih je veselo nadrla in jim zagrozila,

ÈRNA KRONIKA

23

Vse skupaj je izgledalo, kot da se bo zdaj zdaj podrla šola ... To pa še ni vse! Razred je napolnil vonj po jogurtu in po N-jevih izpuščenih vetrovih. R. je vpil: "Smrad 4. stopnje!" Šlo je za •ivljenje! Učenci so zbegani tekali po razredu gor in dol in iskali èist zrak. Nekateri so se zatekli na hodnik, nekateri pa k odprtemu oknu.

Za malico so bile tudi makovke in mak je le•al skoraj na vsaki mizi. N. in E. sta začèela s pestmi udarjati po mizah in govorila, da skaèejo bolhe ...

Vendar je bil konec "sreèen". Pre•iveli so vsi, telesnih poškodb tudi ni bilo, ni bilo pa tudi nobene zastrupitve s plini. Bile pa so kazni!!!

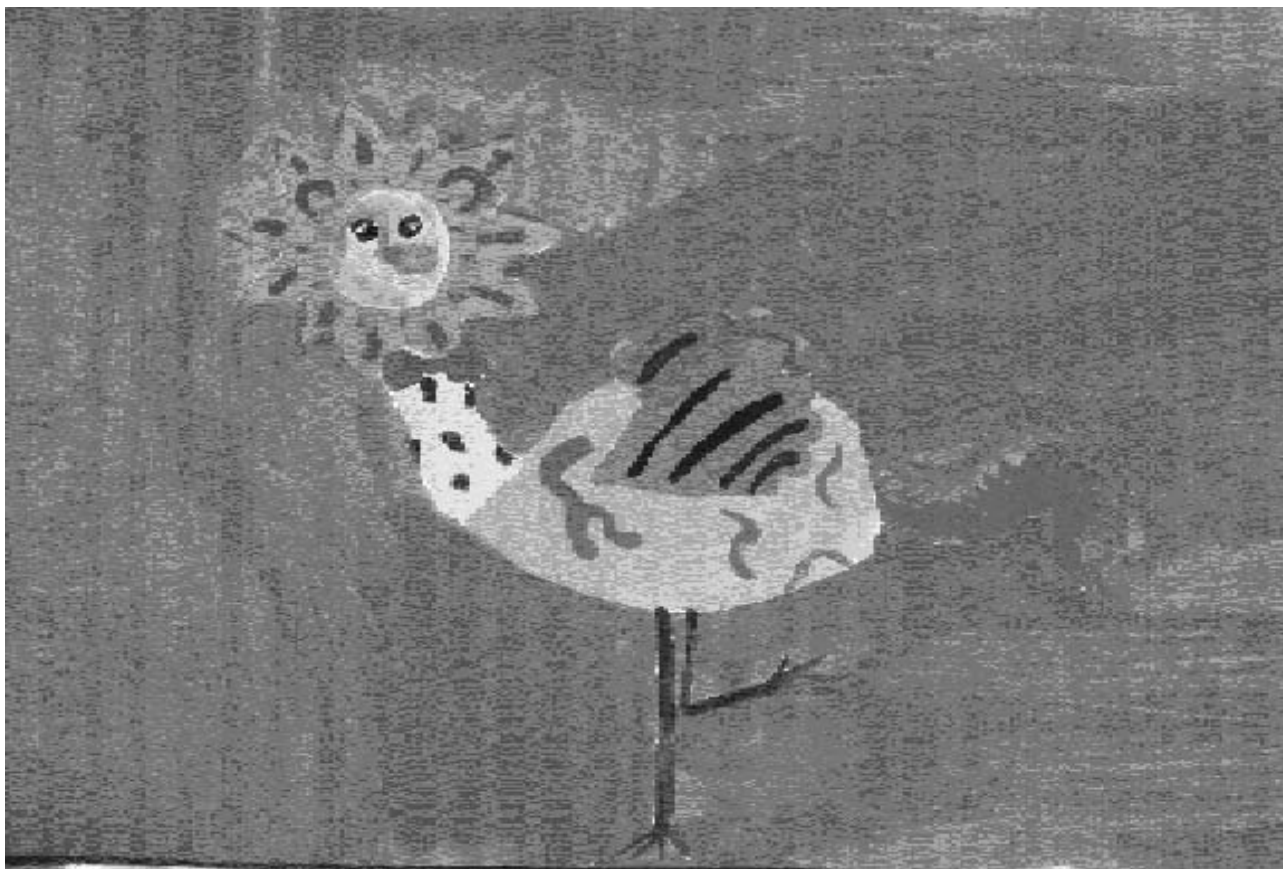
Iz učilnice angleščine za šolski èasopis Krik

da nikoli več ne bodo smeli kupovati, èe tega ne bodo popravili.

Vsi so se trudili na vso moè, a jim ni uspelo. Èez nekaj èasa jih je prodajalka nagnala in se s smetnjakom sama trudila. Nihèe od njih noèe dati izjave.

Stric Bedanc

Doktor Plešasti

Karin Piškur, 5. b

KRIKOV INTERVJU

Vas zanima, dragi bralci, o kom bom pisala? Pogovarjala sem se z učiteljem, ki je nekdaj uel na naši šoli. Se spomnite Andreja Kavèèa? On je zdaj moj trener rokometu. Èe pa bi radi izvedeli kaj veè, preberite intervju, ki sem ga naredila z njim.

Maja Valjavec, 5. c

Krik: Kdo vas je navdušil za rokomet?

Andrej Kavèè: V mojem kraju je bil od ekipnih športov razvit samo rokomet in meni je bila igra všeè. Tudi sam sem se prijel rokometu in postal je kar moj dogodek vikenda.

Krik: Kdaj ste se prviè udeleili tekme?

Andrej Kavèè: Pri 12 letih.

Krik: Katere deklice uèite?

Andrej Kavèè: V našem klubu smo zaèeli od zaèetka. Najstarejše so kadetinje. Treniram kadetinje, ekipo starejših

24 ŠPORT

ANDREJ KAVÈÈ – BIVŠI UÈITELJ NAŠE ŠOLE

Krik: Pred osmimi leti ste na naši šoli uèili telovadbo. kakšne spomine imate na to obdobje?

Andrej Kavèè: Èlovek se za nazaj spominja samo lepih trenutkov in tudi jaz se spomnim lepih trenutkov.

Krik: Zdaj ste uèitelj na naklanski šoli, poleg tega pa še trener rokometu. kaj vas bolj veseli: vloga uèitelja ali trenerja?

Andrej Kavèè: Raje sem trener, saj se tam pokaže rezultat dela. Delo z dekleti in fanti, ki si izberejo šport, je veliko lažje, ker imajo radi šport, pri telovadbi pa so taki, taki in taki ...

Krik: Kako ste bili in ste še povezani z rokometom?

Andrej Kavèè: Zdaj sem trener, prej sem bil igralec rokometu. Rokometni trener sem že 33 let. Igralec pa sem bil do 25. leta. Z 19 leti sem že postal tudi trener, najprej mlajše sekcije, potem pa èlanske ekipe.

deklic ter ekipo mlajših deklic B, ki me pravkar intervjuvajo.

Krik: Kje trenirate?

Andrej Kavèè: V športnih dvoranah v Trzinu in Šenurju ter v telovadnici na OŠ Simona Jenka.

Krik: Kolikokrat na teden pa?

Andrej Kavèè: Starejši skupini imata trening štirikrat na teden, mlajša pa dvakrat.

Krik: Koliko let ste trener rokometnega kluba KSI NAKLO?

Andrej Kavèè: Ta klub se zdaj imenuje VITA center Naklo in klub pod tem imenom obstaja dve leti, prej pa je bil eno leto v Dupljah. Ta klub je izredno izredno mlad, obstaja že tri leta.

Krik: Kaj menite o naših rokometnih reprezentancah?

Andrej Kavèè: Mislim, da so reprezentance od èasa osamosvojitve naredile velik korak naprej. Tudi materialni pogoji so se na splošno popravili.

Krik: Kaj pa mislite o uvrstitvi moške reprezentance na OLIMPIJSKIH IGRAH?

Andrej Kavèè: Mislim, da je bil èas evforije na evropskem prvenstvu. Reprezentance so izredno izenaèene in od 3. do 10. mesta ni bilo velike razlike: samo ena •oga je lahko odloèila o spremembi za dve toèki, malo slabši dan, malo sreèe, kakšna poškodba veè ... rad bi povedal, da so ekipe izredno izenaèene.

Krik: Kateri šport poleg rokometu vam je najljubši?

Andrej Kavèè: Moj šport, ki ga gojim, je pohodništvo in

Naj rokometni igralec in igralka:

Te•ko primerjamo posamezne kategorije. Eden najboljših igralcev je bil zame David Špilar, proglašen za najboljšega igralca na mladinskem in svetovnem prvenstvu. Tega igralca sem zaèel trenirati jaz. Ena najboljših igralk pa je Tanja Oder, na svetu pa verjetno Amilija Turèin.

Hobi:

Razen rokometu in pohodništva v glavnem vsi športi, ki se dogajajo v naravi: smuèam, bordam, najmanj pa igram z •ogo. Te •oge imam •e v slu•bi zadosti.

ŠPORT

25

planinstvo. Ker sem v telovadnici veliko ur, kjer je tudi veliko hrupa, si za•elim miru v naravi.

Astrološko znamenje: **škorpijon.**

NAJ NAJ NAJ

Najboljši športnik:

Šport redno spremljam po medijih, èasopisih in te•ko je primerjati. Mislim, da bi izpostavil tiste športnike, ki niso bili dobri samo na športnih prizorišèih, ampak so tudi kompletni ljudje. Od slovenskih športnikov je bil fenomen Štukelj, tudi Cerar. To sta fenomena, ki sta se znala potruditi in obnašati. Od naših smuèarjev Kri•aj. Igre z •ogo: te•ko je primerjati posamezna obdobja in tudi slovenske reprezentance. V slovenski reprezentanci so zelo dobri graditelji igre Zorman, Rutenka, izjemno dober košarkar Danev. Potem atleti, trenutno brez konkurence je Jolanda Èeplak, plavalci, smuèarski skakalci ... Tukaj se je te•ko odloèiti in omenil sem samo naše.

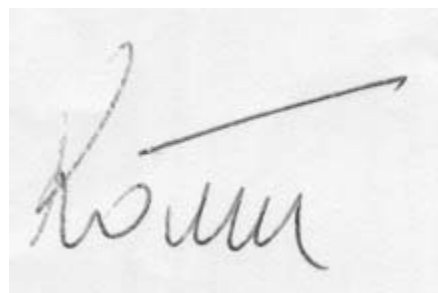
Tisti, ki dolgo èasa "trajajo", dr•ijo nivo rezultatov, tisti, ki se ne obnašajo kot zvezde, ampak so obièajni ljudje, taki so mi najbolj všeè.

Najboljša športnica:

Podobno, podobno. Športni rezultat ni vse, to je samo en nivo, pomembna je tudi osebnost, pomoè mladim, dostopnost medijem ...

Najljubši klub:

Nedvomno •enski klub Naklo. Tukaj tudi delam, razmišljam, vèasih je tudi 24 ur na dan premalo. Po uspehu je naj klub sigurno Krim, pri moških pa Celje. Drugaèe pa spremljam vse klube, tudi tiste igralce, ki sem jih treniral in so prišli v te klube.

Avtogram:

NOGOMETNI KLUB BRITOF

NK Britof je klub z dobro tradicijo. Tu je zaèel svoje nogometno •ivljenje Miran Pavlin. V našem klubu imamo 8 selekcij. To so U 6, 8, 10 in 12, ki igrajo v 1. gorenjski ligi. U 14, v kateri sem tudi jaz, igra v 1. slovenski ligi, mladinci in kadeti merijo moèi v 2. slovenski ligi, èlani pa igrajo v 1. gorenjski ligi.

Naša selekcija trenira vsak dan od 17. do 19. ure. Enkrat na teden imamo kondicijski trening. Tega ne maram preveè. A èe nimaš kondicije, tudi ne moreš teèi na tekmi. Posebej treniramo tudi streljanje na gol. Pred treningom se najprej ogrejemo in raztegnemo. Nadaljujemo z razliènimi vajami in uigravanji, ki pa jih ne smem izdati, saj so lahko kljuèni na tekmi. Med treningom in potem še na koncu imamo raztegovanje. Nato nam trener pove informacije za naslednji dan, zakljuèimo pa s skupinskim pozdravom: "Britof!"

Naši treningi potekajo na igrišèih v Britofu, Tenetišah in na Visokem. Konec tedna se odpravimo na tekmo.

Gostujemo od Kopra do Trbovelj in Novega mesta; tako sem na ta raèun videl •e kar precej Slovenije. Lansko leto so bili naši kadeti zelo uspešni, saj so pod vodstvom Braneta Pavlina, brata Mirana Pavlina, prišli iz 1. gorenjske v 2. slovensko ligo. Tam se sedaj borijo, da bi se naslednje leto, se pravi, letos, uvrstili v 1. slovensko ligo. Skupaj upajmo, da jim bo to tudi uspelo.

Luka Miklavèè, 8. a

INTERJU Z ROBERTOM KRANJCEM

Tudi na naši šoli imamo dobre športnike, med njimi se najde tudi kakšen smučarski skakalec. Mene pa je pot zanesla do samega Roberta Kranjca. Z njim sem malo poklepetala in izvedela velikooo zanimivega. Hitro se lotite branja, morda se še kdo odloèi za ta šport.

Daša Zupan, 8. d

26

ŠPORT

Krik: Od katerega leta treniraš smučarske skoke in kdo te je navdušil?

Robert Kranjec: Treniram od desetega leta. Navdušil sem se pa sam, ko sem šel enkrat gledat Koprjev memorial tukaj v Kranju.

Krik: Ali si se resno ukvarjal še s katerimi drugimi športi?

Robert Kranjec: Ja, pred skoki sem tri leta treniral vaterpolo, potem sem pa nehal, ker me je zeblo v vodi.

Krik: Katero OŠ si obiskoval?

Robert Kranjec: OŠ Jakoba Aljaja.

Krik: Kakšne imaš spomine na OŠ?

Robert Kranjec: Drugaèe lepe, vendar sem jo predèasno zakljuèil. Sem bil malo bolj problematièn.

Krik: Kje si nadaljeval šolanje?

Robert Kranjec: V bistvu nisem imel prav veliko izbire, da bi se vpisal na kakšno boljšo šolo, in sicer zaradi uènega uspeha v OŠ, tako da sem moral iti na tekstilno. To je bilo zelo ugodno zaradi treningov, saj je šola blizu. To mi je predlagala ga. Simèièeva (šolska svetovalka v klubu, ravnateljica EG). Tako da sedaj delam trgovsko oz. sem jo ravnokar konèal, sedaj pa hodim v drugi letnik ekonomske.

Krik: Kako si usklajeval šolo in treninge?

Robert Kranjec: V redu, saj so mi šli uèitelji na roko pa še status športnika sem imel.

Krik: Kako izgleda tvoj delovni dan?

Robert Kranjec: Zjutraj vstanem, grem na trening, pridem domov, potem pa odvisno: ali grem še popoldne na trening, drugaèe pa sem veè ali manj doma.

Krik: Katere skakalnice imaš rajši: manjše ali veèje?

Robert Kranjec: Èim veèje.

Krik: Zakaj?

Robert Kranjec: Ker bolj uivam v tem, da letim. Majhne skakalnice mi ne leijo, na veèjih se bolj znajdem.

Krik: Katera je tvoja najljubša skakalnica?

Robert Kranjec: Planica.

Krik: Kateri doseèek v smučarskih skokih ti najveè pomeni?

Robert Kranjec: Olimpiada v Saltlake Cityju.

Krik: Koliko èasa si e v A-representanci?

Robert Kranjec: Tri leta.

Krik: Kako pa si zadovoljen z rezultati mednarodne

poletne sezone?

Robert Kranjec: Zelo zadovoljen glede na to, kako mi je šlo lani vse slabo.

Krik: Sredi septembra ste z dravnim prvenstvom za èlane, kjer si osvojil 1. mesto, preizkusili novo skakalnico v Bavhenku. Kakšna se ti zdi?

Robert Kranjec: Skakalnica je zelo lepa, tudi dosti je velika. Da se skakati zelo daleè – 115 metrov. Za Slovenijo in tudi tujino je to ena lepših skakalnic. Malo je treba spremeniti še okolje, drugaèe pa je zelo lepa. Sploh za mlajše je dobro, ker lahko trenirajo in zraven še v šolo hodijo.

Krik: Širša javnost te je spoznala šele po grozovitem padcu na letalnici v Planici. Kakšni so spomini na ta padec in kako je bilo ponovno nastopiti po letu dni na tej skakalnici?

Robert Kranjec: Tega padca se spominjam bolj malo, tako da ne vem. V bistvu se niè ne spomnim, ker sem imel tri dni amnezijo. Tako da sem šel èisto normalno na skakalnico. Vse, kar vem o padcu, sem videl na kaseti. Da pa bi to vplivalo name, da bi me bilo strah, to pa ne.

Krik: Ali si e kdaj hotel prenehati s smučarskimi skoki?

Robert Kranjec: Ne. Ne vem, koliko sem bil star, meni se zdi, da 6. razred, ko sem bil v puberteti, sem malo izpušèal treninge, samo me je potem Jani Grilèev privil. Drugaèe pa ne, da bi kdaj nehal. Se mi zdi, da šele sedaj vse postaja igra in da mi je vedno bolj všeè.

Krik: Na TV prenosih lahko veèkrat zasledimo, da se s skakalci na tekmovanjih dostikrat zafrkavate? Ali si s kom v še posebej dobrih odnosih razen z našimi?

Robert Kranjec: Od tujih drugaèe ne. Veè ali manj so reprezentance zase. Drugaèe pa se dobro zastopimo s Francozi in Poljaki, boljše reprezentance pa se bolj zase drijo.

Krik: Ali nam lahko kaj več poveš o tvoji ljubezni do motorjev?

Robert Kranjec: Ko sem bil še majhen, sem si jih ogledoval, ampak nisem mogel imeti motorja, ker paè doma ni bilo sredstev. Samo sem si pa vedno •elel motor. Po treningu se lahko usedem nanj in se odpeljem ter imam mir pred vsem.

Krik: Kako pa je s hitrostjo?

Robert Kranjec: Po pravilih seveda. (smeh)

OSEBNA IZKAZNICA

Vzdevek: Robi

Rojstni datum: 16. 7. 1981

Kraj rojstva: Ljubljana

Prebivališèe: Kranj

Višina: 174 cm

Te•a: 55 kg

Hobiji: košarka

ŠPORT

27

Krik: Stene tvoje sobe so bile polne tvojih poslikav. Ali rišeš tudi na papir?

Robert Kranjec: Ja, sedaj ni več poslikav, ker sem sobo belil. Na papir rišem, èe imam èas in voljo. Ne rišem več toliko, kot vèasih, me pa še kdaj prime.

Krik: Po kom imaš talent za risanje?

Robert Kranjec: Pravijo, da po atiju, èeprav enkrat, ko mi je risal psa, je narisal konja.

Krik: Ali imaš kakšno sporoèilo za športnike na naši šoli?

Robert Kranjec: Uèite se in trenirajte.

ŠPORTNA IZKAZNICA

Klub: SK Triglav

Trener: Jani Grilc, Matja• Zupan

Zaèetek kariere: 1989

Osebni rekord: 222,5 m (Planica 2002 in 2004)

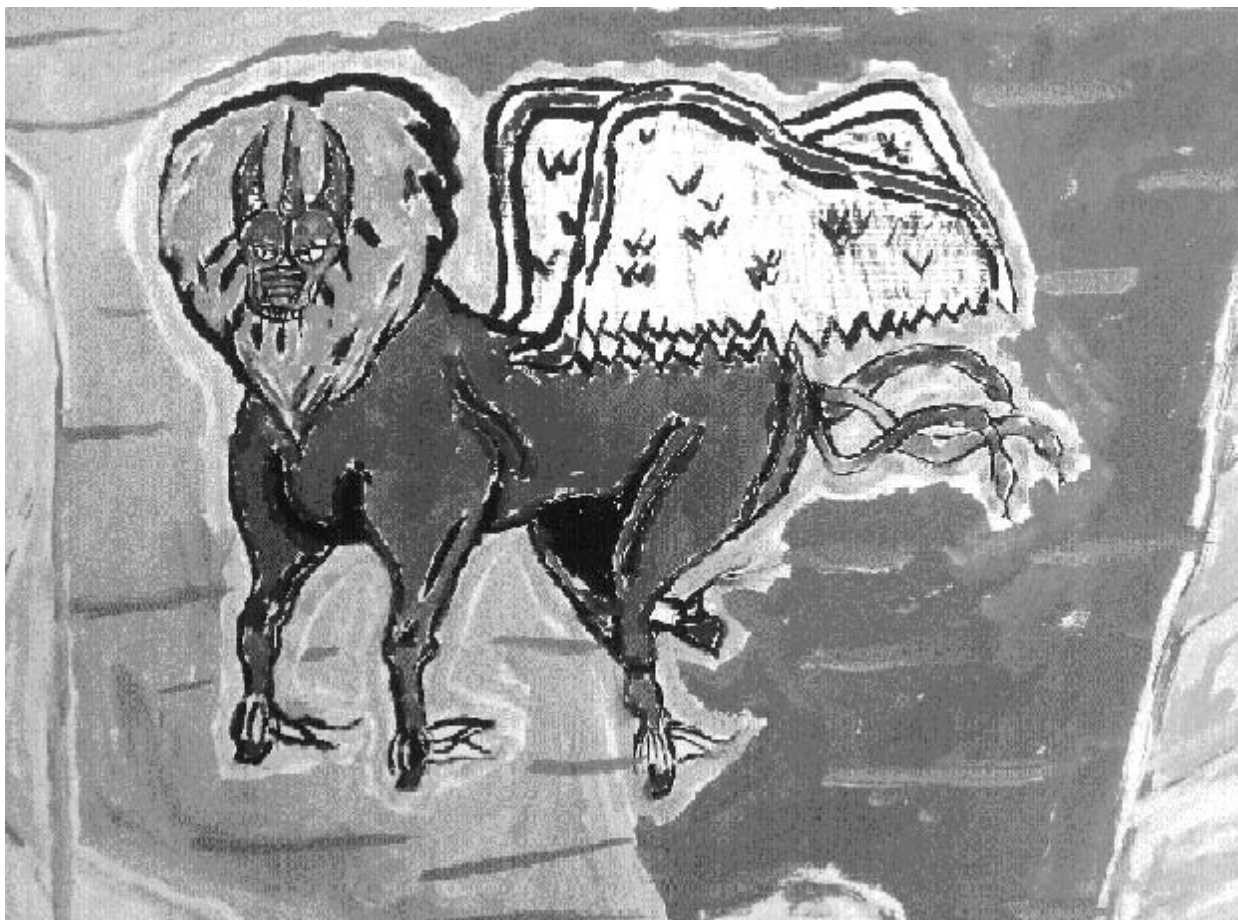
OPREMA

Smuèi: Elan

Vezi: Win-air

Èevlji: Adidas

Èelada: Uvex

Damir Turšič, 5. è

MARCEL RODMAN

Marcel Rodman je športnik od glave do pete. Profesionalno se ukvarja s hokejem. Iz nemškega Krefelda se je vrnil v domači Acroni Jesenice. S hokejem se je začel ukvarjati že pri štirih letih. V družini sta še sestra in brat David, ki prav tako igra pri Acroni Jesenice. Marcel spada med veličastne hokejiste, saj je na svetovnem prvenstvu prav na vsaki tekmi dosegel zadetek (6 tekem, 6 golov). Pri Jesenicah igra v drugem napadu. Dosega veliko golov in podaj. Ker tudi jaz igram hokej, sem naredil telegrafski intervju s svojim vzornikom.

Vaš hobi?

Marcel: Kino, glasba, druženje s prijatelji, šport.

Naj film.

Marcel: Ne vem.

Naj nadaljevanka.

Marcel: Prijatelji.

Naj igralec.

Marcel: Edward Norton.

28

ŠPORT

Kdaj in kje ste se rodili?

Marcel: Rodil sem se 25. 9. 1981 na Jesenicah.

Vaša višina in teža?

Marcel: Hm... 185 cm, teža pa približno 87 kg.

Vaš poklic?

Marcel: Sem še v izobraževanju.

Kakšen vzdevek imate?

Marcel: Hotrod, Rodi.

Vaši dosedanji klubi?

Marcel: Peterborough, Acroni Jesenice, Krefeld, Penguins

Naj oseba?

Marcel: Oče Roman Rodman.

Katera hokejska liga je za vas najboljša?

Marcel: Nemška.

Najboljša NHL ekipa?

Marcel: Toronto Maple Leafs.

Ste poročeni?

Marcel: Ne.

Naj igralka.

Marcel: Angelina Jolie.

Naj knjiga.

Marcel: Je ni.

Naj glasbenik.

Marcel: Skupina Cold Pay.

Naj hrana in pijača.

Marcel: Vse.

Nasvet za mlade.

Marcel: Ne obupaj.

Hvala za intervju.

Nejc Vovk, 7. c

ŠPORT ZA SPROSTITEV

IZLET NA KRVAVEC

Bila je pusta jesenska sreda, ko smo se pri izbirnem predmetu Šport za sprostitev, v popoldanskih urah, odpravili proti Krvavcu. Dan je bil mrzel in oblačen in s sošolci smo se smejali spisku potrebščin, na katerem so bila hkrati napisana krema z UV faktorjem in sončna očala ter kapa in rokavice.

Pred šolo smo skupaj z vsemi tremi učitelji, ki poučujejo ta predmet, čakali na avtobus, dokler se ni končno prikazal izza ovinka. Bolj smo se bližali cilju, bolj se je jasnilo. Nismo si še dobro nataknili očala, že se je sonce zopet skrilo za oblake. Postal je mrzlo in začelo se je megličiti.

Črna je ob tem času že zaprta, zato so jo morali pognati posebej za nas. Po šest se nas je zgnetlo v gondole, ki so nas brez prepade peljale do končne postaje.

Od tam smo se peš odpravili proti Zvohu. Pošteno smo grizli kolena v strm hrib. Nekje na polovici poti smo naredili postanek, se malo odpočili, nadihali in pomalicali, predvsem pa občudovali čudovit razgled v dolino. Tik pred ciljem pa so nam našte prekrižali delavci, ki so točno pod Zvohom gradili novo smučarsko progo. Zato smo nekoliko spremenili smer in se napotili proti vrhu Krvavca. Hoja je

postala še bolj naporna, kamenje se nam je valilo pod nogami, megla in sonce pa se nikakor nista mogla zmeniti, kdo bo prevladal na nebu. Pot je bila polna kravjih in ovčjih kakcev in nenehno smo morali paziti, da katerega na èevlju ne odnesemo s seboj v dolino. Kar pa ni niti malo vplivalo na naše razpolo•enje. Celo pot smo se smejali in se zabavali.

Konèno smo prispeli na vrh. Pod nami so plavali mehki, smetanasti oblaki, najraje bi se zleknili nanje in zaspali. V daljavi je iz njih kupal vrh Stor•ièa in pogled nanj je bil res velièasten. Izlet je vsem uèencem ostal v lepem spominu.

Ališa Pivk, 7. a

ŠPORT

29

TEKMOVANJE V ODBOJKI - DEKLICE 7. IN 8. RAZREDI

Èetrtek, 2. 12. 2004, dvorana na Planini – Pred zobno ambulanto smo se zbrali fantje in dekleta naše šole •e ob 7.20 in se odpeljali na Planino. Garderobo smo si delile s fanti. Obklele smo šolske drese. Prijavilo se je 6 dekliških ekip. Uvrstile smo se na 3. mesto. Na prvo mesto se je uvrstila OŠ Naklo, druge pa so bile deklice iz OŠ Šen•ur. Tekmovanje se je konèalo okoli 12. ure. Po prihodu v šolo smo najprej odšli do zbornice, kjer so fantje pokazali velik pokal za osvojeno 1. mesto in dekleta (malo manjši) pokal za osvojeno 3. mesto.

Dina Turšič, 8. b

LJUBITELJICA ŠPORTNIH DNI

Kriminal!!! Vstati smo morali •E ob 9.30. Pa še tak butast èas, ko avtobusi ne vozijo! Pred šolo smo dolgo dolgo èakali uèitelje, ko pa so konèno prišli, smo bili •e vsi sestradani. V avtobusu pa nam niso dovolili jesti! Kakšni krute•i! Pa še avtobus je bil slab in v razpoki pri oknu je bila mrtva muha! Fuj!!

Ko smo se pripeljali v Ljubljano, smo opazili, da je tam zapadlo malo snega, pa tako zoprno mrzel je bil. Nekaj tisoè let smo èakali pred BTC športnim centrom, tako da smo •e vsi zmrznili. Potem so nas spustili noter. Konèno!

Notranjost stavbe me je spominjala na zakajeno gostilno. Neusmiljeno so nas nagnali v garderobe, ki so bile tako majhne, da si imel na razpolago samo en kvadratni milimeter prostora. Komaj si imel èas, da si si sezul èevlje, •e so nas priganjali naprej.

Najprej smo igralle odbojko. Odšle smo v prostore, ki so me spominjale na jeèe. Prostori so bili spodaj èrno umazani, brez èrt za igranje, previsoke mre•e in nasploh dolgèas. In tako trda •oga. Vseh 3827 mišic v levem mezinu sem si pretegnila. Za zoprnim igranjem odbojke smo odšle plezat. In o groza! Fantje so imeli boljše stene in vsa tla oblo•ena z debelimi blazinami. Kako krivièno! Taki bebci, pa boljšo plezalno steno!! Me smo imele manjše kamne za oprijem in tudi blazin je bilo zelo malo. Ena od deklet bi si skoraj zvila nogo, ko je poskušala doseèi •elezno palico. Skoraj vse je bilo prepovedano. Prepovedano hoditi po stopnicah, prepovedano iti v sobo z boljšimi plezalnimi stenami,

prepovedano gledati skozi šipo, kako naši fantje v ritmu gonijo kolesa (to je bilo zelo smešno videti:), skratka, skoraj vse. Bilo mi je tako dolgèas, da sem komaj èakala, da gremo kam drugam. Po neznosno dolgem trpljenju smo se konèno premaknili. Šli smo v prostor, ki mi ni bil všeè. Predvsem zato, ker je bila klopca, ki je bila tam, zelo neudobna. Vse so nam razlo•ili. Zelo gibèno sem skakala in zadela kar 2 pušèici od stotih. Ali ne, kakšen genij sem?! Seveda pa je bilo kljub temu zelo zaniè. Sledil je fitness. Še kar obupno, saj smo morali plesati na podstavkih. Kljub temu da sem pri telovadbi izvrstna (imam jo celo 2), mi je

bilo zoprno plesati, saj so te vsi videli. Na neki napravi za telovadbo, ki se imenuje veslaè, sem malo preveè odrinila roèaja, zdrsnila s sede•a in pristala na dveh •eleznih palicah. Obup!!! Kako slab športni center! Po moje so nam zato, da bi se nam malo oddol•ili, pri izhodu dali èokolado. Bila je zelo zaniè. Vo•nja nazaj je bila en sam dolgèas. Športni dan mi je bil zelo všeè in nimam nobenih pripomb (razen nekaj malenkosti, ki so navedene zgoraj ...).

Hiper Bola

Karin Piškur 5.b

INTERVJU Z DESO MUCK

V torek, 26. oktobra 2004, smo se višji razredi Prešernove šole odpravili na ogled predstave *Blazno resno zadeti*. Učenci, ki obiskujemo novinarski krožek, pa smo imeli priložnost narediti intervju z avtorico predstave go. Deso Muck. S polnim listom vprašanj smo pol ure pred začetkom predstave prišli v Prešernovo gledališče. Igralci so se pripravljali na igro, od prijaznega gospoda pa smo izvedeli, da je Deso Muck "v maski" in da moramo počakati. Ni dolgo trajalo, pa je prišla. Ko je

Krik: Ali vas na cesti tudi ustavljajo?

Desa Muck: Ja, tudi, samo me ne moti, ker ustavljajo me prijazni ljudje. Neumni pa so tisti, ki pišejo anonimna pisma.

Krik: Kdaj ste začeli pisati?

Desa Muck: Približno v prvem razredu osnovne šole. Knjige pa sem začela pisati dosti pozno; sem bila že 30 let, ko sem začela bolj resno pisati in čiveti od pisanja, ker se nisem znala za noben bolj pameten poklic izobraziti.

30

KRIK V GLEDALIŠČU

videla poln list z vprašanji, smo se dogovorili za intervju po predstavi, ko bo več časa. In res je trajalo več kot pol ure.

Predstava nam je bila zelo všeč. Kaj pa smo se pogovarjali po predstavi, boste izvedeli v nadaljevanju.

Pred intervjujem smo se slikali. Ker se Deso Muck nerada slika, smo naredili samo en posnetek, ki pa al (zaradi tehničnih težav) ni uspel prav dobro.

Krik: Katero je vaše čivljenjsko geslo?

Desa Muck: Ga nimam. Po mojem moraš biti blazno zabit, da imaš samo eno čivljenjsko geslo.

Krik: Kdo je vaš vzornik?

Desa Muck: Ga tudi nimam. Kar se tiče teh vprašanj: vzornik, najljubša knjiga ... vsi odgovori so negativni – nimam nič, kar bi izpostavila v svojem čivljenju. Ker tudi ne moreš imeti samo enega vzornika, saj je toliko ljudi vrednih občudovanja ne glede na to, kaj počnejo v čivljenju. Jaz cenim čisto vsakega človeka, "ki pade na gobec, se pobere in gre naprej" - ta je moj vzornik. Vsak človek, ki dela, je moj vzornik. Nimam samo enega vzornika niti nimam najljubše knjige. Vem, da me boš tudi to vprašala. Najljubšo knjigo imaš lahko, če prebereš deset knjig; če pa jih par tisoč, tako kot sem jih jaz, potem se teko odločiš. Potem imaš vsak dan novo najljubšo knjigo.

Krik: Kaj vam v čivljenju pomeni humor?

Desa Muck: Zelo veliko, saj čivim od njega. Je zelo pomemben faktor v mojem čivljenju. V bistvu se mi zdi humor eno darilo, ki ga dobimo s sabo na pot in ga veliko premalo izkoriščamo. Vsaki stvari, naj bo še tako huda, se lahko čez čas malo nasmejemo. Tako kot sedaj misliš, da je konec sveta, če te en tip ne mara, se boš čez deset let tako "reala" na ta račun ali pa na to, koliko si se sekirala zaradi kakšne slabe ocene. Humor nam pripoveduje o tem, da so stvari minljive. To se mi zdi zelo pomembno.

Krik: Kako se počutite kot znana oseba?

Desa Muck: Sedaj sem se že navadila, ni pa tako fino, kot vi mislite. Predvsem v Sloveniji ni fino biti znana oseba, ker se nimaš možnosti distancirati in ker zaradi tega nisi nič bolj plačan kot drugi ljudje.

Potem sem pa morala pisati.

Krik: Koliko knjig ste že izdali?

Desa Muck: Približno 22.

Krik: Katera je bila vaša prva knjiga?

Desa Muck: Pod milim nebom.

Krik: Katera pa vaša zadnja?

Desa Muck: Ravno sedaj sem jo oddala, in to Anico. Anica in prva ljubezen je naslov.

Krik: Ali trenutno nastaja kakšna nova knjiga?

Desa Muck: Trenutno ne. Nastajajo druge stvari, samo knjiga pa trenutno ne. Za knjigo rabim malo več časa, sedaj ga pa ravno nimam.

Krik: Od kod črpate ideje?

Desa Muck: Ja, pišem o takih temah, ki mene osebno zanimajo, s katerimi se trenutno v čivljenju ukvarjam. Pišem izključno po naročilu oziroma sem pisala, sedaj sem se odločila, da ne bom več. Sem že malo prestara za take stvari, kakor je pisanje po naročilu. Ampak predstavljajte si, ko sem pa še pisala po naročilu, je to izgledalo tako kot pri vas, ko pišete v šoli spis pri slovenščini. Ali še pišete spise za šolske naloge? No, pa vam dajo tovarišice take umetelne naslove, recimo, nam so dajali zelo pogosto naslove, ki so izgledali takole: Šolska torba pripoveduje, Stara smreka pripoveduje, Partizanska mula pripoveduje in tako naprej in potem imaš prazen list papirja in 45 minut časa, da si nekaj izmisliš pod tem naslovom. Sedaj pa jaz vas vprašam, od kod pa vi črpate ideje za svoje spise. Mislim, da je to edini možni odgovor. Črpaš jih nekje iz podzavesti, kjer so spravljene informacije, kar si že kdaj prebral, kar te navdihuje. V bistvu črpamo iz nezavednega.

Krik: Ali ste imeli kakšne izkušnje z drogo, da ste napisali knjigo *Blazno resno zadeti*?

Desa Muck: Jaz sem imela zelo malo izkušenj z drogami. Imela sem jih, ko sem bila star 16, 17 let, takrat smo malo travco probali, ampak ni mi prav zelo dogajal.

Krik: Ali ste kaj že dosegli s to knjigo?

Desa Muck: Ja, sem že lela, samo ne vem, če sem. Želela sem pokazati, da smo vsi od nečesa odvisni, vendar

delimo te odvisnosti na škodljive pa na manj škodljive in celo na neškodljive. Tisto, kar rečem v predstavi gospe Rezki, tisto je zafrkancija. Dejstvo je, da je to •ivljenje, da je naporno, da, èe •e sama pogledaš na svoj dan, zna biti tudi zelo kruto. Ne vem, pišete dva testa, skregaš se z najboljšo prijateljico, prideš domov, tastaredva zijata eden na drugega, moraš pospraviti sobo, še hrèek ti crkne ... Veš, eni smo bolj opremljeni, da premagujemo te•ave v •ivljenju, eni slabše in tisti, ki so najslabše, najbolj be•ijo od te•av in ti be•ijo v najte•je in najbolj škodljive odvisnosti.

KRIK V GLEDALIŠÈU

31

Krik: Koliko knjig, ki ste jih napisali, je bilo uprizorjenih?

Desa Muck: Meni se zdi, da samo ta.

Krik: Vas kdaj zdeluje trema?

Desa Muck: Vedno.

Krik: Ali ste •e kdaj pozabili svoje besedilo?

Desa Muck: Zelo redko. Se je pa zgodilo. Potem pa improviziram pa si kaj izmislím.

Krik: V èasu priprav na predstavo ste oèitno shujšali ...

Desa Muck: ... niti grama, oprostí ...

Krik: Kako vam je to uspelo?

Desa Muck: Oprostí, ampak niti grama. Jaz imam •e sedem let isto te•o. To se ti zdi samo zato, ker me še nisi v •ivo videla. Televizija nabije 20 kg gor.

Krik: Zelo nas veseli, da je predstava nastala v Prešernovem gledališèu. Zakaj ste izbrali prav nas?

Desa Muck: Oni so me povabili ... (cin-cin-cin ... ja, halo ... zmoti nas telefonski klic) ... ja, in sicer je bila to ideja re•iserke te predstave Katje Pegan, ki je ena prekrasna, fajna re•iserka. Izjemno sposobna. Tudi direktorica Primorskega gledališèa. In ona si je •elela •e nekaj èasa delati eno moje besedilo in je prišla s to idejo v to gledališèe. In jaz sem bila zelo vesela, da so mi dali to mo•nost.

Krik: Kako bi opisali predstavo in igralsko zasedbo?

Desa Muck: Ja, meni so vsi v redu. Predstava pa ne vem, ker je še nisem videla. Imeli smo zelo malo èasa, v bistvu smo jo zelo kmalu postavili. Predstava se po navadi postavlja sedem tednov; mi smo jo v dobrih treh tednih in je šlo zelo hitro. Zelo intenzivno se je delalo. Tako da šele sedaj, ko igramo, malo dobivam občutek, za kaj sploh gre.

Krik: Ali radi igrate sami sebe?

Desa Muck: Se ti zdi, da sem zelo samo sebe igrala? Niti nisem, ne. Ta lik, bi rekla, z mano v resnici nima veliko skupnega, je mogoèe bolj parodija na to mojo javno podobo.

Krik: Kako se vam zdi, da mladina sprejema predstavo?

Desa Muck: Do sedaj smo imeli dve predstavi za osnovne šole. Po teh dveh predstavah lahko rečem, da izjemno dobro. Imam vtis, da se ne dolgoèasijo, da spremljajo. Mi igralci se malo bojimo šolskih predstav. Ponavadi se zna zgoditi, da kakšno klepetanje zraste dol v dvorani in kakšne pripombe ... To se nam zaenkrat, moram potrkati, še ni zgodilo.

Krik: V •ivljenju ste se ukvarjali z veliko stvarmi, delovali ste na različnih podroèjih. Katero podroèje vam je najbolj pisano na ko•o?

Desa Muck: Mislim, da medicina. Mislim, da mi gre alternativna diagnostika najbolj od rok. To si namreè •e celo •ivljenje •elim, da bi bila zdravnica in si vèasih tudi kakšno zdravniško vlogo napišem. Ne vem, te•ko rečem, kaj mi najbolj le•i. Zaenkrat mi gre vse, èesar se lotim.

Krik: Nastopali ste tudi na televiziji. Kdaj vam je bilo te•je: v studiu ali na odru?

Desa Muck: Gledališèe je neprimerno bolj prijazna zadeva za igralca kot pa televizija. Na televiziji se je treba zelo zelo ozirati na tehniko in nimaš nobenega odziva od publike. Tudi èe je publika v studiu, je našuntana. Publika ima svojega trenerja, ki jim ka•e, kdaj morajo ploskati, pa kdaj se morajo smejati, tako da odziv publike v studiu ni realen. V gledališèu pa je odnos, ki se razvije med tabo in gledalcem – da slišiš smeh, da slišiš napeto tišino ... To je taka u•ivancija. Tako da imam veliko rajši gledališèe.

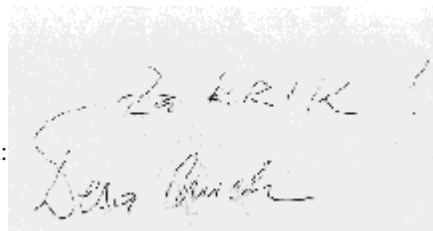
Krik: Kako ste pre•iveli otroštvo?

Desa Muck: Kaj pa jaz vem. Nisem bila zelo rada otrok. Malo veliko smo se tudi selili, tako da nisem uspela navezati kakšnih posebnih prijateljstev. Kot otrok sem bila dokaj osamljena. V glavnem sem èepela doma in brala.

Krik: Ali ste radi hodili v šolo?

Desa Muck: Neskonèno! :) Jaz sem •e 15. julija šotor postavila pred šolo, da ne bi zamudila prvega šolskega dne. Res, zelo sem jo obo•evala in spoštovala, toliko, da nisem hotela motiti in sem èim manj hodila v šolo, da ne bi šola trpela zaradi mene.

Avtogram:

Spraševala in zapisala besedilo: Daša Zupan, 8. b
Ostali sodelujoèi: Dina Turšìe, Lucija Krišelj, Damjan Dimiè in Jurrij Baj•elj, 8. b

DESA MUCK: BLAZNO RESNO ZADETI

Gre za zgodbo, v kateri se Desa trudi napisati knjigo o zasvojenosti.

Zato se hoče pogovoriti s kakšnim narkomanom, ki bi ji povedal svojo zgodbo, zakaj je postal narkoman itd. Za pomoč prosi psihologinjo. Ta ji priporoči •u•o, ki pa je vse prej kot pohleven in skesan narkoman, ki se •eli odvaditi od mamil, kakršnega si je predstavljala Desa. Ta •u•a postavi vse na glavo ...

Proti koncu knjige je prišla k Desi •ivet še •u•ina mama Cvetka, ker z Mirom ni več zdr•ala skupaj. Poleg tega je Rezka obesila Desi na vrat policijo. Nastala je cela zmešnjava.

Vendar je konec srečen. Vsaj za •u•o, ki se je odvadila cigaret, in Leno, ki ni več narkomanka. Desa pa ima končno svojo knjigo.

Ogledala sem si tudi gledališko predstavo Blazno resno zadeti, vendar mi je bila knjiga bolj všeč.

Vesna Rogl, 7. b

32

KRIK V GLEDALIŠÈU

Tu se vse dogajanje pravzaprav priène. Potem, ko je Desa videla •u•o in ji dala vizitko, je upala, da je ne bo več videla. Njena •elja pa se ji ni uresničila, saj se je •u•a •e naslednji dan navsezgodaj pojavila pred njenimi vrati, s seboj pa je privlekla še Dolfija (narkoman, ki naj bi bil •u•in fant). •u•a je Deso prosila za hrano in prenočišče, Desa pa ji je dala še novo obleko.

Kot da ne bi imela Desa •e dovolj te•av (beri •u•a in mo• Maks, ki je cele ljube dni sedel pred TV-jem), je k njej prihajala na kavico še sosedka Rezka, ki ji je rekla, da bo, èe se •u•a še enkrat pojavi v njihovi ulici, poklicala policijo. Nekega dne pa je Desa opazila, da ji manjka ura. Ker je ne najde, •u•o obto•i kraje in poklièe policijo, ki •u•o odpelje. Desa pa je medtem sreèala •u•inega oèeta Mira. Postal ji je všeè in Desa je, sodeè po njegovem prilizovanju, mislila, da je tudi on zaljubljen vanjo. Postal jo je tudi •al, da je prijavila •u•o policiji, zato jo je obiskala in ji nesla nekaj priboljškov. Na koncu se je izkazalo, da je Desa uro zalo•ila, •u•e pa vseeno niso izpustili.

Nekega dne je spet pozvonilo pri Desinih vratih. Bila sta Dolfi in •u•ina prijateljica Lena, ki sta vsak z ene strani podpirala •u•o. Desi sta razlo•ila, da je •u•a pobegnila in da je na tripu. Rekla sta ji še, da naj poskrbi zanjo, ji dala še tri tripe in •e ju ni bilo več. Desa je potem •u•o zaprla v klet, tripe pa je spravila v skodelice za kavo.

Tedaj pa – kot vedno – je prišla na kavico Rezka. Desa se je izgovarjala, èeš da nima èasa, vendar se Rezka ni pustila odgnati. Tedaj je •u•a v kleti zaèela vpiti in razgrajati. Desa se je izgovorila, da je to maèek, in odhitela v klet. Ko se je vrnila, je videla, da je Rezka medtem •e skuhala kavico. Rezka ji je rekla, da je videla, da je Desa zanjo •e pripravila natrenèke. Desa je molèala. Jasno, ni šlo za natrene, ampak za tripe. Zaèeli so delovati, na sreèo pa je takrat k sebi prišla •u•a. Desa ni vedela kaj storiti, nazadnje pa sta Rezko zaprli v klet.

Desin mo• Maks je imel poèasi vsega dovolj. Hotel je poklicati policijo, Desa pa mu je v obupu dovolila, da zaène graditi jadrnico (kar je bila njegova najveèja •elja). Seveda ji je bilo •al, vendar se je tola•ila s tem, da Maks nima dovolj denarja. Kasneje je vseeno zaèel graditi jadrnico in izkazalo se je, da je prodal avto in vzel hipoteko na hišo. Kmalu je •u•a pripeljala svojo prijateljico Leno, ki naj bi se pri Desi odvajala. Lena ji je povedala svojo zgodbo, nato pa jo je •u•a zaprla v klet.

ZASVOJENOST

Skoraj vsak je z neèim zasvojen. Nekateri s èokolado in bonboni, drugi z raèunalniki in internetom; nekateri s pijaèi, seveda alkoholno, drugi s cigaretami, raznimi tabletkami, z drogami ... In najbolj krizni zasvojenosti so prav ti zadnji, ki so zasvojeni s škodljivimi stvarmi.

Zdaj pa bom prešla k stvari. Izbrala sem samo alkohol in cigarete. Predstavila bom samo en dan, ki smo mu lahko prièa vsak vikend zveèer.

Sobota ob 22:00.

Hodiš po ulici in za vsakim voglom vidiš najmanj dva petnajstletnika, "èist ulita in zakajena". Nekaj let nazaj so se ljudje ob takih prizorih še zgra•ali. V zadnjem èasu pa je •e èisto obièajno, da skoraj vsak drugi petnajstletnik kadi ali pije. Sicer to ni normalno, vsaj zame ne, ampak ko prideta na vrsto petek in sobota, je •e èisti obièaj, da se gre zveèer •urat, tam se ga pa napiješ. Od tega seveda nimaš èisto niè, razen da te še v ponedeljek v šoli boli glava in ti gre vse na •ivce.

Nekaj let nazaj si bil še frajer, èe si kadil in popival, zadnje èase pa je to ravno obratno. Danes si frajer, èe ne kadiš in ne piješ, ker si eden redkih - izjema. Prišla sem do ugotovitve, da alkohol u•iva vedno več mladih pod 18 leti. Kar pa niti malo ni pohvalno.

No, sedaj sem malo "nakladala o èikih in alkièu" in ugotovila, da sploh nisem govorila toliko o zasvojenosti, ampak sem bolj pridigala o cigaretah in alkoholu. Mogoèe se bo to koga vsaj "mal prjel" in bodo petki in sobote zveèer rezervirani za •ur brez cigaret in alkohola. Z glavo na zabavo!

Daša Zupan, 8. b

Ajda Andromako

ZABAVNO, DOMISELNO, DUHOVITO

KEKEC

Gibalna premetanka s tekstom
Gledališka predstava Slovenskega mladinskega gledališča

Po zgodbah Josipa Vandota in igralskih improvizacijah
besedilo priredila Draga Potočnjak, Pehtino besedilo pa
Olga Grad

KRIK V GLEDALIŠČU

33

Igrajo:

Pehta: Olga Grad

Ro•le: Ivan Peternej

Brincelj: Draga Potočnjak

Bedanec: Matej Recer

Mojca: Romana Šalehar

Kekec: Dušan Teropšič

Re•iser, koreograf in scenograf: Branko Potoččan

Gledališka predstava vsebuje veliko duhovitih in smešnih dogodkov, kot je na primer ta, da se je Ro•le postavljaj, kako je ubil Bedanca, ta pa v tistem trenutku stoji za njim in reče: "In potem je od mrtvih vstal!"

Se pravi, predstava je primerna za vse generacije, zato se lahko nasmejimo tako mi, mlajši, kot tudi starejši gledalci. Opazila sem črno-belo slikanje, na primer Kekec je pameten in pogumen, Ro•le pa neumen in plašen.

Igra govori o vsem poznanem junaku Kekcu, ki je pogumen, pameten in premeten deček, ki plaši Pehto in jezi Bedanca. Zaradi tega se zaplete v kar nekaj nadvse duhovitih dvobojev tako s Pehto kot z Bedancem. Predvsem pa si prizadeva ozdraviti Mojčino slepoto. Ve, da bi zdravilo lahko ukradel Pehti, ki pozna vse zdravilne ro•e in zna tudi narediti zdravila iz njih. Preden pa mu to uspe, Pehta ugrabi Mojco, da bi jo skrivaj ozdravila slepote. S tem se dogajanje zaplete, nadaljevanje zgodbe o Pehti in Bedancu, ki je po mojem mnenju še bolj zanimiva, pa lahko izveste le, če si jo greste ogledat v Mladinsko gledališče v Ljubljani. Ali ste pripravljeni to storiti?

Med predstavo je bilo potrebno prikazati tudi plezanje po skalah in čez prepade. Vas zanima, kako so ta problem rešili na odru? Še en razlog več, da si ogledate predstavo!

Igra o Kekcu je torej zanimiva in izvirna - pohvala re•iserju in igralcem! Ker je predstava tako predvidljivo nepredvidljiva, si lahko vsak gledalec izmisli svoje nadaljevanje zgodbe. Mogoče je med vami kdo, ki bi bil pripravljen celo zaigrati v taki novi priredbi?! Kaj mislite o svoji skriti igralski nadarjenosti? Bi si jo •eleli preizkusiti kar na domačem dvorišču ali pred blokom, kot so to storili Mojca, Kekec in Ro•le? Poskusite

Nina Klemenčič, 5. č

Katarina Fras, 8. d

LEGENDA O JEZDECU KITOV

NAPETO, ZANIMIVO IN PUSTOLOVSKO

Knjiga Witija Ihimaera pripoveduje, kako si osemletna deklica neskončno •eli dedkove ljubezni. On pa se posveča le svojim obveznostim, ki jih ima kot poglavar plemena Ngati Konohi v naselju Whangara na vzhodni obali Nove Zelandije, plemena, ki je po legendi potomec "jezdeca

kitov". Z vsako generacijo prvorojeni fant postane plemenski poglavar. Ker ni moškega potomca, bi morala novi poglavar postati Kahu. Njen ded vztrajno zavrača njena prizadevanja, da dobi mesto, ki ji pripada. Kahu ne odneha. V svojem boju ima nenadomestljivega zaveznika – jezdeca kitov, po katerem je podedovala sposobnost sporazumevanja s temi veličastnimi •ivalmi. Zgodba o jezdecu kitov je torej zanimiva, pustolovska in napeta. Poleg tega pa je v njej opisan veličasten otok Nova Zelandija. Še lepše pa je to, da v njej nastopajo veličastne •ivali, kiti. Torej se splača ogledati tudi film, ki je prejel kar sedem nagrad.

Anamarija Sajevic, 5. b

ZANIMIVO, IZVIRNO, DRUGAČNO

LEGENDA O JEZDECU KITOV

Nova Zelandija, Nemèija 2002

Re•ija: Niki Caro

Igrajo: Keisha Castle Hughes, Rawiri Paratene, Vicky Haughton

Filmski •anr: dru•inska drama

Kino Center, Kranj, 29. 12. 2004

V Legendi o jezdecu kitov spremljamo •ivljenje novozelandskih staroselcev Maorov, ki še danes verjamejo v legende svojih prednikov. Toda tudi njih je •e dohitel razvoj časa in njihove tradicije lezejo v pozabo, še posebej zato, ker bi mladi raje odšli iz revnih naselij v bolj razviti svet.

A nekateri še verjamejo v stare zgodbe in ena govori o prvem predniku Maorov Paikeu, ki naj bi prišel po morju na kitovem hrbtu. In tradicija zahteva, da so moški potomci Paikeovih naslednikov vodje plemena. A tokrat ima usoda drugačena načrte, saj ob rojstvu dvojčkov pre•ivi le deklica Pai. •alostni oče ob smrti svoje •ene in sina zapusti

maorsko skupnost, njegov oče, poglavar plemena in Pajin dedek pa razočaran nad izgubo moškega naslednika zavrača svojo vnukinjo. Ampak počasi deklico vseeno vzljubi, nabra• v upanju, da se bo njegov sin vrnil k svoji dru•ini in prevzel mesto vodje ali pa vsaj poskrbel za še kakšnega sina. A ker do tega ne pride, dedek spet začne zavračati Pai, saj mu tradicija veleva, da je lahko vodja le moški.

Zato se odloči, da bo novega vodjo poiskal med preostalimi dečki v plemenu. Pai pa se ne •eli podrediti tem pravilom, saj v sebi čuti duh svojih prednikov in s pomočjo

34

KRIK V KINU

svojega strica se tudi sama nauči plemenskih običajev, ki jih mora poznati vodja. Toda dedek je vse bolj jezen nanjo in hkrati tudi razočaran, ko med svojimi izbranci ne najde primerne kandidata. V dogajanje pose•ejo višje sile, ki bodo pokazale pravo pot ljudem, ki pričenjajo izgubljati svojo vero. Na eni strani je Pain dedek, ki v svoji zaslepljenosti ne vidi očitnih znakov, da je tisto, kar išče, skrito v mali deklici. Na drugi strani je Pai, ki zares čuti in razume pomen starodavnih običajev svojega ljudstva, a je zaradi tega, ker je deklica, postavljena pred skoraj nemogočo preizkušnjo. Seveda pa je vprašanje, če bi Pai res lahko zdru•ila svoje ljudstvo, če bi jo priznavali •e od vsega začetka. Prav s svojim pogumom in dokazovanjem namreč v ljudeh obudi up in spomin na stare legende. Morda sta morala njena mama in brat dvojček umreti prav zato, ker moški potomec ne bi bil zmo•en narediti take preobrazbe v ljudeh, kot je to storila Pai? Film nam sporoča, da je v vsaki slabi stvari tudi nekaj dobrega. Da tudi smrt morda prinese nekaj, kar se bo pokazalo za dobro in pomembno.

Zelo zanimive, za naša ušesa čudne, so maorske pesmi in molitve. Še poseben čar pa dajo igralci maorskega porekla in njihov jezik, ki ga uporabljajo med pogovorom. Odlična je tudi glavna igralka, ki s svojo prepričljivo igro doda tisto pravo dušo svojemu liku.

V Legendi o jezdecu kitov se spustimo v prostor nadnaravnega, kar je za nekatere gledalce morda te•je sprejemljivo. Mogoče to izvira iz starega èloveškega strahu pred neznanim. Toda èe verjamete, da med èlovekom in naravo obstaja še kakšna druga povezava, ki je ne moremo videti, vam svetujem, da si ogledate ta odlični film.

Nina Klemenèiè, 5. è

SO TI PLONKCI ŠPANSKA VAS ALI PA JE PLONKANJE ZATE MALA MALICA?

UÈITELJEM BRANJE PREPOVEDANO!

RAZVEDRILO

35

PREDEN ZAÈNETE BRATI, ŠE POSEBNO OBVESTILO: BRANJE TEGA KOTIÈKA UÈITELJEM ODSVETUJEM, ÈE PA STE •E TAKO RADOVEDNI, NE POZABITE – BERETE NALASTNO ODGOVORNOST.

Lucija Krišelj, 8. b

Preberi vprašanja in obkroži odgovor, ki ti najbolj ustreza.

SI •E POSKUSIL(A) PLONKATI?

1. To ni moje podroèje.
2. Plonkal(a) sem •e, a se mi zdi tvegano.
3. Zakaj bi bil(a) izjema?
4. Plonkam skoraj vedno.
5. Ni se še zgodil èude•, da ne bi plonkal(a).

ZAKAJ NAREDIŠ PLONKEC?

1. Naredim ga le za domaèo uporabo.
2. Plonkec prinesem v šolo, a ga še pred kontrolno vr•em v smeti.
3. Plonkam, ker je to moderno, predvsem pa je to vseh•e mojim prijateljem.
4. Naredim ga zaradi dobrega obèutka varnosti.
5. To je edina mo•nost za dobro oceno.

KAMSKRIJEŠ PLONKEC?

1. Vse hranim v svoji glavi.
2. Najbolj uèinkovita je roka.
3. Za nasvet vprašam sošolca.
4. Zataknem ga za hlaèe (pulo•er), saj tja uèiteljica nikoli ne gleda.
5. Kamor je mogoèe.

KAKO JE OBLIKOVAN TVOJ PLONKEC?

1. Za sedaj še ne vem.
2. Na njem so ponavadi narisane risbe.
3. Za vsak sluèaj nanj napišem ime in priimek, èe se sluèajno izgubi.
4. Za plonkec uporabljam svojo pisavo s simboli, ki je nihèe ne razvozla.
5. Plonkec si napišem na raèunalnik, le tako se najdem iz njega.

KAJ IMAŠ PONA•ADI NAPISANO NA LISTKU?

1. List je vedno prazen.
2. Kljuène besede snovi.
3. Tisto, kar vidim pri sosedu.
4. Prepišem si snov iz knjige in zvezka.
5. Ne vem, saj ga nikoli ne napišem sam.

KAKO SI SPRETEEN/SPRETN•A PRI PLONKANJU?

1. To vam bom povedal(a), ko bom preizkusil(a).
2. S plonkanjem nimam prav velike sreèe.

3. Vaja dela mojstra.
4. Uèiteljica me je •e dobila, a sem se spretno rešil(a) z jezikom.
5. V plonkanju ni boljšega mojstra kot sem jaz.

ALI SE TI ZDI PLONKANJE KORISTNO?

1. Plonkanje se mi ne zdi koristno.
2. S plonkanjem med kontrolno ni preveè varno.
3. Koristno je toliko èasa, dokler te uèitelj ne opazi.
4. Pri pisanju plonkca se veliko nauèiš, zato nimam nihèe proti.
5. Plonkanje je koristno, saj z njim tudi v najslabšem primeru nihèe ne izgubim.

PRI KATERIH PREDMETIH PONA•ADI PLONKAŠ?

1. Noben predmet ni tako te•ak, da si ga ne bi mogel/ mogla zapomniti brez plonkecev.-
2. Plonkam tam, kjer je snov nezanimiva in se je ne da nauèiti.
3. Plonkam tam, kjer plonkajo tudi moji sošolci.
4. Plonkam le pri uèiteljih, ki niso preveè strogi.
5. To sploh ni pomembno, saj plonkam pri vseh predmetih brez izjeme.

KAKO SE TI POZNA, DA PLONKAŠ?

1. Ne vem, saj nisem nikoli poskusil(a).
2. Postane mi vroèe in zardim.
3. Opazujem sošolce in se obnašam kot oni.
4. Potim se, a mi vedno uspe.
5. To je zame nekaj èisto normalnega.

KAKO POMEMBNI SO PRI PLONKANJU TVOJI SOSE•DJE?

1. Sosedu ne zaupam, saj ponavadi pišem boljše od njega.
2. Ta se mi sploh ne zdi pomemben.
3. Dobro, da imam soseda, brez njega bi bila moja kontrolna èisto prazna.
4. Še dobro da obstajajo sosede in abeceda rok.
5. Le zakaj imamo soseda le na eni strani?

TOÈKE PRED OBKRO•ENIMI ODGOVORI SEŠTEJ IN SI PREBERI ZAPOVEDI SVOJEGA PLONKANJA:

- 0 – 10 = A
10 – 20 = B
20 – 30 = C
30 – 40 = D
40 – 50 = E

E

(40 – 50)

Šola te kratko malo ne zanima. Vedno vse preplonkaš. Tudi èe te uèitelj zaloti pri prepisovanju, se ne sekiraš, saj bi bil(a) brez plonkca èisto ista situacija. Plonkanje je zate mala malica in si v tem •e pravi mojster. Plonkce spraviš, kamor je mogoèe, saj te v nobenem primeru ne dobijo. Tudi pred uèiteljico med plonkanjem nimaš posebne treme, saj je to tvoje podroèje. Plonkanje res

36 RAZVEDRILO

A

(0 – 10)

S eden/ena redkih, ki so jim plonkci španska vas. Tudi z uèenjem nimaš posebnih te•av. Zelo nerad(a) tvegaš, èeprav veš, da bi kdaj dobil boljšo oceno. Veš, da ni vse tako nemogoèe, kot je videti, zato se s te•avami spoprimeš. Nisi odvisen/odvisna od drugih, sam(a) sebi najbolj zaupaš. Èe boš vztrajal(a) na tej poti, si zaslu•iš posebno pohvalo.

B

(10 – 20)

Si sposoben/sposobna, vendar se ti ne da uèiti. Plonkce nosiš v šolo bolj za varnost kot za uporabo. Nisi povsem brez skrbi pred uèiteljem, saj ti gre za dobro oceno. Tu pa je tvoja slaba toèka, saj se s tremo tudi izdaš. Veš za vse dobre in slabe strani plonkanja in ponavadi znaš izbrati bistvo. Èeprav znaš, potrebuješ malo veè zaupanja vase.

C

(20 – 30)

Vedno se zanašaš na prijatelje. Misliš, da imajo vedno prav? Noèeš biti izjema in èeprav ti ne bi bilo treba, plonkaš, ker je to paè v modi. Kako pa se boš znašel/znašla, ko v bli•ini ne bo nobenega prijatelja? Èeprav veš rešitev, raje poèakaš sošolca. Kaj bo, ko se bo zmotil tudi on? Zato ti priporoèam, da misliš s svojo glavo-

D

(30 – 40)

Kljub plonkanju si iznajdljiv(a) in vedno veš, kako je treba. Vedno se nekako izvleèeš iz zadrege. Veš, kje je meja, a zate to ni niè posebnega, tudi èe te uèiteljica dobi. Imaš veliko dobrih idej, ki jih spretno in zvito uporabljaš. Ponavadi za•gejo. Veš, kje lahko plonkaš in kje ne. Kljub svoji zvitosti in domišljiji pa se lahko ujameš. Zato ti ne bo škodilo, èe se poleg igranja nauèiš še kaj drugega.

obvladaš in pri njem ne rabiš posebnih vaj, zato pa bi bilo bolj pametno, da bi èas posvetil(a) tudi šolskim predmetom, ki te malo manj privlaèijo. Videl(a) boš, da ni vse tako te•ko, kot izgleda na prvi pogled.

KVIZ

Napni mo•gane in reši vprašanja, pa boš dobil geslo.

1. Kdaj se zaène pomlad?

- A) 22. marca
D) 21. marca
E) 23. marca

2. Kako je ime slavnemu slovenskemu smuèarju kri•aju?

- L) Boštjan
E) Bojan
J) Janez

3. Najdaljša kitajska reka se imenuje:

- E) Donava
D) Jangceckjang
J) Mekong

4. Kdaj se pospravi smreèico?

- A) za novo leto
E) za Svete tri kralje
C) 29. decembra

5. Kako se Bo•ièek imenuje v Ameriki?

- O) Pere Noll
K) Santa Claus
Q) Sinter Klaas

6. Navada krašenja bo•iènega drevesca je v Slovenijo prišla iz:

- È) Amerike
M) Nemèije
C) Rusije

7. Katera izmed držav ne meji na Slovenijo?

- E) Hrvaška
- R) Nemčija
- G) Italija

8. Katero prevozno sredstvo so večsah imenovali aeroplan?

- K) raketo
- A) letalo
- B) avto

“No, Kriek, povej mi,” reèe uèitelj, “rešitev naslednje naloge: Tvoj oèe gre peš iz Ljubljane proti Medvodam s hitrostjo 3 km/h. Tvoj stric gre eno uro kasneje iz Medvod proti Ljubljani s hitrostjo 5 km/h. Kje se sreèata?”

“V prvi gostilni.”

Sodnik obtoencu: “Razbili ste izlobo in ukradli uro. Zakaj ste to storili?”

Obtoeni: “Èemu vprašate? Na izlobi je bil napis: Izkoristite prilono!”

RAZVEDRILO

37

9. Kako se imenuje znana slovenska glasbena skupina?

-) Samsara
- O) Kocka
- Z) Siddharta

“Sosea, veste, da imate èudovitega sina. Veeraj mi je rekel, da sem zelo lepa.”

“Vem, zato ga pa danes peljem k okulistu.”

Kako Kitajci dr•ijo dieto?

Jedo samo z eno palèko.

GESLO:

_____

Rok Sušnik, 7. b

Oèe je kupil detektor la•i, saj mu je sin neprestano lagal in ni veè vedel, kaj je res in kaj ne. Ko je sin prišel iz šole, ga je posadil na stol, prikljuèil detektor in ga vprašal: “Kakšno oceno si dobil za matematièno nalogo?”

“Pet.”

Aparat je zapiskal.

“No, prav. Dobil sem štirico.”

Aparat je ponovno zapiskal.

“Trojko sem dobil,” je rekel sin.

Aparat je zopet zapiskal, oèe pa se je razjezil in rekel: “Jaz sem v šoli dobival same štirice in petice in nikoli nisem lagal!”

Tedaj je v aparatu poèilo, se zaiskrilo in ven se je prièel valiti dim.

Kakšna je razlika med zobarjem in uèiteljem?

Zobar pravi: “Odpri usta!” uèitelj pa: “Zapri usta!”

Uèitelj pouèuje uèence:

- Dol•nost je najpomembnejša stvar v •ivljenju. Najprej dol•nost, potem zabava! Tanja, kaj bi izbrala, èe bi te Kriek nagovarjal, da pojdi z njim v slašèièarno namesto v šolo?

- Jagodno torto s smetano, gospod uèitelj.

“Vaš sin je najbolj priden uèenec v razredu!” je rekla uèiteljica materi, ki je prišla na govorilne ure.

“To ima po oèetu. Oèe je bil predèasno izpušèen iz zapora zaradi lepega obnašanja.”

ALI VEŠ?

Ali veš, da ...

... praznujejo novo leto na Kitajskem februarja?

... je 25. decembra, ko praznujemo bo•iè, v Avstraliji poletje?

... je bilo naše leto 2000 za Jude •e 5760. leto?

... da je pravoslavni bo•iè 7. januarja?

... da pravoslavni praznujejo novo leto 14. januarja?

Dina Turšič, 8. b

ŠALE

“Jaša, èe ne boš nehal klepetati, te bom presedla k Anji.”
“Super! •e dolgo se nisva pogovarjala.”

Kriekc priteèe v trgovino in stopi mimo vrste ter vpraša prodajalko:

“Ali sem lahko takoj postre•en? Oèe doma zelo te•ko èaka, da pridem iz trgovine.”

“In kaj •eliš?”

“Toaletni papir.”

Mujo je odšel z •eno v pragozd in sreèal Tarzana in Jane. Tarzan se je predstavil.

Pokazal je nase in rekel: “Tarzan.”

Mujo je pokazal nase in odgovoril: “Mujo.”

Tarzan je pokazal na Jane poleg sebe in rekel: “Jane.”

Mujo je pokazal svojo soprogo in rekel: “Fata.”

Tarzan je pokazal opico in rekel: “Èita.”

Mujo je pokazal na Fato in rekel: “Ne èita!”

“Dva kraja sta med seboj oddaljena 160 km,” reèe profesor matematike. “Iz obeh krajev kreneta nasproti dva motorista. Prvi pelje s hitrostjo 180, drugi pa 200 km/h. Kje se sreèata?”

“Na drugem svetu ali pa pri sodniku za prekrške,” odgovori Kriekc.

“Zakaj je narobe, če rečem: Jest sm šou?” vpraša profesor slovenščine.

“Zato, ker ste še vedno tukaj!” pove Kriček.

Kriček se v šoli grdo obnaša.

“Po pouku pridi k meni na pogovor,” mu reče učitelj.

“Zakaj?”

“Zato, da ti bom povedal, kaj si zaslu•iš.”

“Ampak, gospod učitelj, jaz hodim v šolo, da bi se kaj naučil, ne pa zato, da bi kaj zaslu•il!”

Ljubezen: Tvoja odprtost in poštenost sta vrlini, ki bosta osvojili srce tvoje simpatije. Zraven ne zaničuj prijateljev.

•**ivljenje:** Vsi samo strmiijo vate, saj ti vse, česar se lotiš, uspeva. Pazi na ocene.

TEHTNICA: 23. september - 23. oktober

Ljubezen: Za vogalom te čaka nova ljubezen. Vendar moraš zato pozabiti na staro.

•**ivljenje:** Zgodilo se ti bo nekaj neverjetnega, da ti ne bo verjela niti tvoja najboljša prijateljica.

38

RAZVEDRILO

“Kateri predmet je v šoli najte•ji?” vpraša teta prvošolko.

“Šolska torba,” izstreli Mateja.

“Kriček, povej, kaj si izvedel v šoli?”

“Da vsi sošolci dobivajo višjo •epnino od mene!”

Šale je zbrala Vesna Rogl, 7. b

HOROSKOP

OVEN: 21. marec - 20. april

Ljubezen: V ljubezni imaš veliko sreče, vendar si sam(a) drugačnega mnenja.

•**ivljenje:** Tudi drugim dovoli, da ti povedo svoje mnenje. V šoli se malo bolj potruji – to se ti bo tudi obrestovalo.

BIK: 21. april - 21. maj

Ljubezen: Sprejmi povabilo na zmenek in ne bodi tako črnogled(a) v ljubezni.

•**ivljenje:** Si nasmejana oseba. Vedno dobiš tisto, kar hočeš, vendar moraš dati večjih prednost tudi drugim.

DVOJÈKA: 22. maj - 21. junij

Ljubezen: Našel/našla si svojo sorodno dušo. Glej, da je ne zapraviš.

•**ivljenje:** Lahko doka•eš, da se v šoli lahko popraviš. Tako boš spremenil(a) mnenje o sebi.

RAK: 22. junij - 22. julij

Ljubezen: Nova ljubezen je na obzorju. Čaka te resna zveza.

•**ivljenje:** Domači niso navdušeni nad tvojimi ocenami. Ponudila se ti bo pomoč. Sprejmi jo brez odlašanja.

LEV: 23. julij - 23. avgust

Ljubezen: Zadnje čase te je strah, da se boš tako zaljubil(a), da bo to vplivalo na tvoje •ivljenje. Prepusti se svojim čustvom.

•**ivljenje:** Več koncentracije posveti učenju. Obeta se ti dokaj vznemirljivo obdobje.

DEVICA: 24. avgust - 22. september

ŠKORPIJON: 24. oktober - 22. november

Ljubezen: Na šolskem hodniku boš srečal(a) osebo, ki bo v tvojem srcu povzročila prijetne občutke.

•**ivljenje:** O te•avah v šoli se pogovori s starši. Če bodo to izvedeli od učiteljev, bo veliko slabše.

STRELEC: 23. november - 22. december

Ljubezen: Na obzorju je nova simpatija. Sprosti se in u•ivaj v tej ljubezni.

•**ivljenje:** Šola preveč trpi. Nekaj časa bo potrebno pre•iveti med knjigami.

KOZOROG: 23. december - 20. januar

Ljubezen: V ljubezni zadnje čase preveč pozornosti posvečaš zunanosti. Poglej človeka tudi z drugega zornega kota.

•**ivljenje:** Šola, šola in še enkrat šola. Posveti se šoli. Doma imaš te•ave, skušaj jih reševati na miren način.

VODNAR: 21. januar - 18. februar

Ljubezen: Malo poglej po šolskem hodniku. Nekdo te •e nekaj časa opazuje. Prepusti se mu/ji.

•**ivljenje:** Doma te podpirajo pri vseh tvojih odločitvah. Vendar moraš odločitev premišljeno izbrati.

RIBI: 19. februar - 20. marec

Ljubezen: Tvoja simpatija bo kmalu spoznala, da si ti pravi/prava zanj(o). Kljub temu ne pritiskaj nanj(o).

•**ivljenje:** V šoli si se letos malo poboljšal(a), zato pazi, da se to ne bo spremenilo.

Daša Zupan, 8. b

Maša Petač, 7. b

1. •abji mladiè se imenuje ...
2. •ival, za katero velja, da je zelo zvita.
3. Naprava za gledanje zvezd.
4. Najmanjša vrsta psa se imenuje ...
5. Plod bukve se imenuje ...
6. Vrsta ptice selivke ...
7. Organ, s katerim vohamo.
8. Cvetlica, po kateri je znana Nizozemska.
9. Edini iglavec, ki mu iglice odpadejo.
10. Rastline vršijo ...

KRIŽANKA Z GESLOM

1	1								
2									
3							2		
4	3								
5		4							
6				5					
7	6								
8				7					
9			8						
10								9	

1	2	3	4	5	6	7	8	9
---	---	---	---	---	---	---	---	---

